REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER /BX/9401/.C 36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH - CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

AUGUST 2nd and 9th, 1963 — No. 607 — 18th YEAR OF PUBLICATION

De Doop met de Heilige Geest

De z.g. Pinksterbeweging laat veel van zich horen in onze tijd. In Nederland heeft men er, althans op het ogenblik, meer mee te doen dan wij hier in Canada. Toch weten ook wij wel van eerst normaal kerkelijk meelevende mensen, die door "Pentecostal churches" gegrepen werden en sindsdien de kerk als van de Geest verlaten beschouwen. De Geest is bij hén. Zij zijn ermee gedoopt en ervan vervuld.

De Pinkstergemeente in het algemeen laat zich moeilijk beschrijven, omdat ze zich in allerlei groepen en richtingen openbaart. Er zijn tal van belangrijke onderlinge verschillen. Zelfs over het "spreken in tongen" wordt niet gelijk gedacht. Om al deze redenen is het vrij moeilijk een theorie over hun "leer" op te stellen. Wie wel eens het blad 'Kracht van Omhoog' in handen krijgt, een tijdschrift, zoals het zelf zegt, "gewijd aan de vervulling met de Heilige Geest en de verwachting van Christus' komst", raakt wat bekend met hun terminologie. Bij de verslagen van zendings- en evangelisatie-activiteiten, leest men "we hopen dat velen met de Heilige Geest mogen gedoopt worden", met de opzettelijke vermijding van bijbelse uitdrukkingen als "dat velen tot geloof mogen komen," of "dat velen tot bekering mogen worden gebracht".

Dr. Kurt Hutten, de schrijver van het uiterst belangrijke werk "Geloof en Secte", ziet in de Pinksterbeweging een anti-reformatorisch geloofsverschijnsel en tracht haar te typeren in onderscheiding van alle andere secten in haar "leer van de ervaarbaarheid en grijpbaarheid van de Heilige Geest in de geestesdoop".

Deze stand van zaken is intussen heel wat duidelijker geworden doordat een boek verschenen is over de doop met de Heilige Geest. In mijn idee is dit de eerste publicatie over dit onderwerp. Ds. D. G. Molenaar, die in Nederland een leidende positie innam in de Pinksterbeweging, is er de schrijver van. Helaas overleed hij zeer onverwachts, 14 dagen nadat hij de volledige copie voor dit boek naar de drukker gebracht had. Enkele maanden geleden is het bij de bekende uitgeverij J. H. Kok N.V. te Kampen verschenen.

Het zou niet goed zijn te beweren, dat we nu precies weten hoe het met de opvattingen van de Pentecostals gesteld is. Op blz. 114 lezen we b.v. "Het is in ieder geval onjuist om alleen dáár een uitstorting van de Heilige Geest aanwezig te achten, waar zich bijzondere Geestesgaven voordeden. Alleen met historische bewijzen is al aan te tonen, dat deze zienswijze verkeerd is. Vooral het standpunt van sommige Pinkstergroepen, dat alleen daar van een Geestesdoop kan worden gesproken, waar de glossolalie optreedt, wordt door de feiten gelogenstraft".

De schrijver distantieert zich dus openlijk van allerlei vreemde excessen en geestdrijverij in de Pinksterbeweging. Hijzelf heeft behoord tot de uiterst gematigden in die kringen. Dat neemt evenwel niet weg, dat het principiële verschil tussen reformatorische geloofsovertuiging en de opvattingen van de Pinksterbeweging in dit boek bijzonder duidelijk uit de verf is gekomen.

De schrijver houdt niet op en wordt niet moe te beweren dat in de bekende keten van heilsweldaden, wedergeboorte, roeping, geloof en bekering, zoals de kerk die vele eeuwen lang Schriftuurlijk heeft geleerd, een schakel ontbreekt, n.l. de doop met de Heilige Geest. Wie gelooft in de Here Jezus Christus met een berouwvol hart, is er nog niet. Hij moet nog met de Heilige Geest gedoopt worden. Een christen, die deze laatste weldaad niet kan zeggen ontvangen te hebben, is geen echte christen, geen christen in de volle zin van het woord. Men spreekt en schrijft in die kringen graag over het v o l l e evangelie. Het evangelie is de armelijke boodschap zoals de kerk die brengt. Het v o l l e evangelie wordt gepredikt in de Pinksterbeweging, want daar neemt men de doop met de Heilige Geest aan als een onmisbare, noodzakelijke schakel in het heil dat God geeft.

Aan de exegetische fundering van deze stellingen zijn 45 bladzijden in het boek gewijd. Getracht wordt te bewijzen dat de bijbel deze dwaling leert. We kunnen de gedachtengang wel en heel eind volgen. Er is geen wedergeboorte zonder het werk van de Heilige Geest en wie gelooft wordt door de Geest vervuld en geleid. De aangevoerde teksten bewijzen juist dat dit altijd samengaat. Wie het evangelie gelovig aanneemt, wordt door de Geest in het licht gevoerd en geniet de vrede met God die alle verstand te boven gaat. Het gehele stuk in dit boek dat over de exegese handelt, komt telkens in strijd met zichzelf, om de eenvoudige reden, dat er geen enkele tekst in de Bijbel voorkomt die zegt: "Wie gedoopt zal zijn met de Heilige Geest zal zalig worden", maar wel tal van teksten die op allerlei verschillende manieren zeggen of beschrijven of bezingen: "Wie gelooft in de Here Jezus Christus zal zalig worden".

Hiermede kom ik op de grote teleurstelling van dit boek. Onze Heiland en Zaligmaker staat niet alleen niet in het centrum, maar Hij wordt soms volkomen voorbijgezien. Er is hier nagenoeg niet van Jezus' eigen woord over de Heilige Geest, "Hij zal het uit het Mijne nemen en U verkondigen". De Geest heet in de Bijbel keer op keer de Geest van Christus. Hij wijst hem aan. Hij opent onze ogen dat we Hem al klaarder en scherper zien en Hij werkt in onze harten zodat we Jezus al meer en al hartstochtelijker gaan lief krijgen. In de geschiedenis van God's openbaring blijft de Geest Zelf steeds op de achtergrond, om het licht van Jezus Christus des te heerlijker te laten stralen. De doop met de Heilige Geest wordt nergens als een voorwaarde gesteld. Die komt vanzelf en die is vanzelf daar waar een zondaar zich aan de Heiland overgeeft. Maar in dit boek wordt het voorgesteld alsof de Heilige Geest afzonderlijk werkt, los van Christus en buiten verband met het geheel van Gods verlossingswerk. Op deze manier wordt de bijbelse boodschap, klaarblijkelijk met de beste bedoelingen volkomen veranderd en vertekend. Van de heilige souvereiniteit van het werk van de Geest blijft niets over. Het lijkt erop dat de mens macht heeft over de Heilige Geest. Hutten zegt ergens in zijn aangehaalde werk, dat God de Heilige Geest in de Pinksterbeweging ontgoddelijkt wordt.

De schrijver beroept zich op de Wijsbegeerte der Wetsidee om steun voor zijn standpunt te vinden. Hoofdstuk IV is daaraan gewijd. Hierbij gaat het vooral om het ontsluitingsproces en om wat Dr. J. H. Diemer indertijd schreef over "Natuur en Wonder". Beslist interessant om te lezen, maar de bewijsvoering kan niet geslaagd genoemd worden. Evenmin in het volgende hoofdstuk over de religieuze overgave als begrip in de psychologie.

Het grootste deel van het boek, ver meer dan de helft, wordt ingenomen door een lange lijst van historische illustraties, verhalen van wat mensen hebben ondervonden aan wonderlijke beleving van de Heilige Geest. Vele daarvan zouden evengoed geschreven kunnen zijn door gelovigen, die de Doop met de Heilige Geest niet zo geprononceerd zien als de schrijver doet.

Deze eerste zo zakelijk mogelijke uiteenzetting van het verschil tussen de opvatting der christelijke kerk en de Pinksterbeweging omtrent de Heilige Geest is verre van overtuigend.

Het boek vraagt ons wel dringend of ons geloof in Christus leeft: of we strijden tegen het dodelijk formalisme en of we ernst maken met ons geloof te beleven in de alledaagse practijk.

Tegelijk echter wordt ons in dit boek duidelijk voor ogen gesteld, hoe gevaarlijk het is de centrale heilsvraag, "hoe wordt ge zalig?" te koppelen aan de Geestesdoop in plaats van aan het geloof in de vergeving der zonden door genade alleen. Tegen die opvatting zeggen we welovertuigd en vastbesloten, neen!

F. Guillaume

Calvinist-Contact on vacation

Due to the well deserved holidays of our co-workers, Calvinist-Contact will not be published on August 9, 1963.

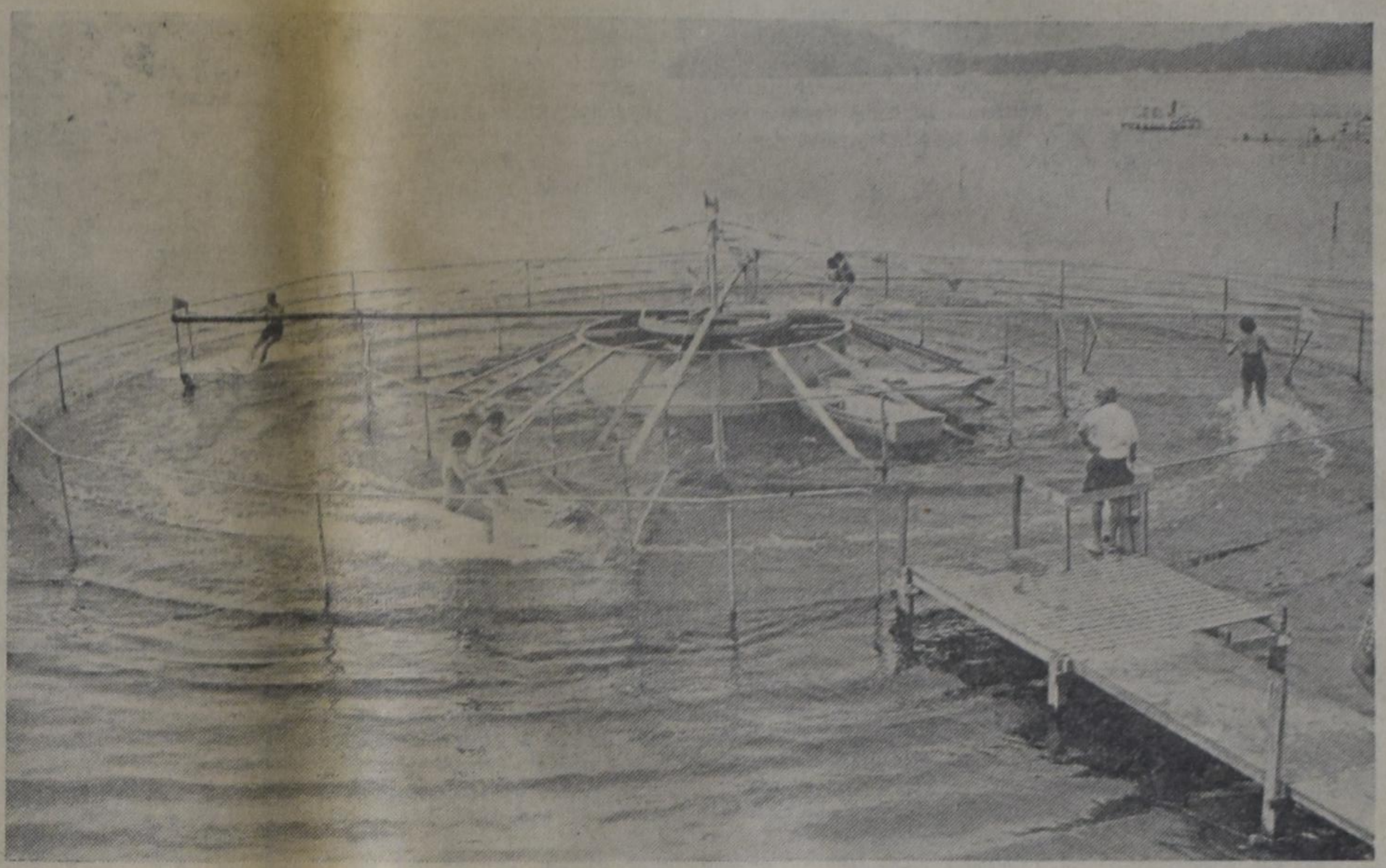

NIEUWE INSTRUCTIE METHODE VOOR WATERSKIEN

Bij een waterskischool aan het Saratoga Meer in de V.S. wordt een nieuwe instructie-methode toegepast voor cursisten. De aspirant-skiers krijgen les aan een draaimolen, welke een diameter heeft van ongeveer 23 meter.

De Tsarenpolitiek Herleefd

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

De leiders der Russische politiek bevinden zich op het ogenblik niet in een aangename positie. Terwijl de kaarten van de communistische machtssfeer een rood gebied aangeven, dat begint bij de Elbe en eindigt in Korea en in Viet Nam, is de werkelijkheid geheel anders. Niet alleen, dat het reusachtige China zich openlijk stelt tegenover de leiding van Moskou, ook in Europa tekenen zich allerlei gebeurtenissen af, die duidelijk aangegeven, dat het uit is met een homogene wereldmacht, die op een bevel van één mens bereid is zich te stellen tegenover de staten van het vrije westen. In Roemenië heeft men allerlei economische wensen, bijvoorbeeld de bouw van een zelfstandige staalindustrie, die door Moskou opgevat worden als een doorbreken van het eenheidsfront. Joegoslavië handhaaft zijn politiek van een nationaal communisme, dat aansluiting zoekt bij het westen, mits het zich mag handhaven in zijn eigen communistische opvattingen van de landbouworganisatie. Het kleine Albanië geeft openlijk te kennen, dat het nog vasthoudt aan het Stalinisme, waarom het nauwe contacten onderhoudt met het Rode China.

Hongarijë zoekt aarzelend zijn weg naar het westen, onder andere door het vraagstuk van de verhouding van het Vaticaan weer aan te snijden. In Polen gaat men geleidelijk weer terug tot de zelfstandige uitbeelding van het Marxisme, zoals dit in het jaar 1956 werd aangehangen. En de Duitse Volksrepubliek toont voortdurend beter, dat zij bestaat bij de gratie van Moskou en zelfs van zijn volksgenoten weinig steun ondervindt. Neen, erg fleurig is het niet gesteld met de heersers in Moskou.

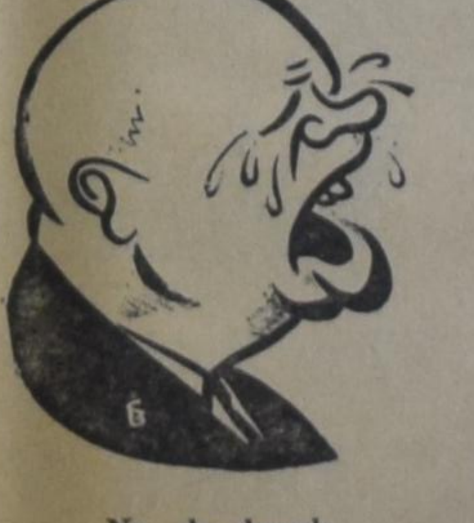

Na de breuk met China . . .

Daar staat tegenover dat de ruimtevaart, zoals die door de Russen wordt bedreven, onbetwist thans op de eerste plaats staat. Sinds de dagen van Paus Johannes XIII is het isolement van de Russische kerk gebroken, vooral omdat de overleden kerkvorst bijna tot op de dag van zijn overlijden sympathieke gebaren tegenover de regering van Chroestjow heeft gemaakt.

Welke lijn tracht Chroestjow nu tegenover dit alles te volgen?

Zien wij het goed, dan is in de staatkunde van Moskou de politiek van de Tsaren herleefd. Langs twee wegen willen wij dit aantonen.

Chroestjow moet men altijd beschouwen als de intelligente Russische boer. Hij is gegroeid uit en gebonden aan "Moeder Aarde". Hij heeft het slimme, het vasthoudende van een mens, die weet, dat de onverwoestbare natuur, zoals die zich uit in het Russische volk en in de Russische landbouw, hem op de duur de overwinning moet geven. Bovendien is hij er vast van overtuigd, dat Rusland drager is van een heilboodschap. Dat was vroeger het oosterse christendom, dat is nu de heilsleer van het communisme. En nu wil die Russische boer laten zien, dat hij, omdat hij Rusland vertegenwoordigt, de gelijke is van de machthebbers van het westen, die steunen op een eeuwenoude beschaving.

In dit opzicht grijpt hij terug op Tsaar Peter de Grote, die omstreeks 1700 heeft geleefd. Deze wilde Rusland een oog naar het westen geven. Met het oog daarop heeft hij enige tijd in Nederland gewoond, waar in Zaandam nog altijd het Tsaar Peterhuisje aan hem herinnert. Hij wilde de westerse beschaving leren kennen. Hij wilde de westerse levensgewoonten overnemen. In dit opzicht lijken de inheemsen van de ontwikkelingslanden op hem. Ook deze dragen bij de grootste hitte een vilten hoed en bedekken hun ogen, zelfs bij bewolkte lucht, met een donkere bril. De opvolger van Peter hebben die politiek voortgezet, niet altijd met succes. Bekend is het spreekwoord: Krab de Rus en dan komt de Tartaar weer voor de dag.

. . . aanpappen met het Westen

Bezie nu de levensgewoonten van Chroestjow. Vooral de laatste maanden kleedt hij zich voortreffelijk. Hij houdt recepties, waar hij vriendelijk doet, zelfs tegen zijn ergste vijanden. Als hij reist neemt hij zjin vrouw mee, evenals Kennedy. Hij bezoekt vreemde landen en stelt nu een bijeenkomst voor in het kader van de vergaderingen van Verenigde Naties, waar de staatshoofden en regeringsleiders zelf verschijnen. Daar wil hij ook komen. Hij is dan onder zijns gelijken en wil zelfs de eerste zijn onder zijns gelijken, waarbij hij zelf meer de nadruk wil leggen op het gelijke dan op het eerste. Een enkele maal vergeet hij zich. Dan komt de tartaar weer voor de dag. Dan grijpt hij zijn schoen en gebruikt die als argument. Zoals Peter in zijn kabinetsraad tegenover de raadslieden van de kroon wel eens de zweep hanteerde.

En nu de tweede weg.

De Russische Tsaren wilden de beschaving van het westen en tegelijkertijd hun macht uitbreiden over Azië. Het machtige Siberië is vrucht van de doelbewuste staatkunde van de Tsaren. Het Russische leger heeft in de Middeleeuwen de eerste stoot opgevangen van de Mongolen. Van dat ogenblik af heeft Rusland het oog geslagen op Azië met zijn geweldige uitgestrektheid en zijn reusachtige rijkdommen in de grond. Rusland ging de Mongolen op eigen gebied opzoeken. Het botste daarbij eerst op China, dat verslagen werd en daarna op Japan, dat met westerse hulpmiddelen de Russische strijdmiddelen versloeg. Maar Rusland bleef zijn gebied vasthouden in Siberië en gebruikte dit zelfs als steunpunt tegen de opgedrongen Nazihorden.

En ondertussen speelden de Tsaren hun spel mede met de gelijken. Katharina de Grote trachtte het westen te organiseren tegen Engelands zeepolitiek in het verbond van de gewapende neutraliteit. Dat was omstreeks 1780. Wat later was het Tsaar Alexander, die een einde maakte aan de heerschappij van Napoleon, met steun van zijns gelijken. Op het Congres van Wenen in 1814—1815 werkte Alexander mede om Europa voor de vrede te organiseren. Met zijns gelijken.

Tsaar Nicholaas I en zijn opvolger begonnen al aan een soort volkenrecht te denken, toen het gewone imperialisme niet meer goed bruikbaar was. Wij komen aan de declaratie van Parijs over zeerecht. En het toppunt van deze ontwikkeling werd bereikt, toen

(Vervolg van pag. 4)

OOST en WEST

door Paul Tammeling

Het wekt al geen verbazing meer wanneer men bij het begin van een nieuw schooljaar tot de ontdekking komt dat er voor een bepaald vak nieuwe boeken aangeschaft moeten worden. De schrijvers moeten ook leven, nietwaar. Bovendien, die enkele dollars voor boeken maken het bedrag voor schoolgeld besteed alleen maar indrukwekkender. Naar wij vernomen hebben zal er op *Calvin College* met september een nieuw boek over de wereldgeschiedenis in gebruik genomen worden. Het oude boek, *History of Western Civilization*, zal plaats moeten maken voor één dat ook rekening houdt met de geschiedenis van het Oosten. Deze verandering maakt het ons duidelijk dat Goethe gelijk krijgt toen hij beweerde dat Oost en West niet meer te scheiden zijn.

We worden daaraan ook herinnerd wanneer we de inaugurele rede, "Religie en Inter-religie", van dr. J. Blauw lezen welke hij uitgesproken heeft bij de aanvaarding van het ambt tot buitengewoon hoogleraar aan de Vrije Universiteit te Amsterdam.

In deze rede geeft de professor een uitleg van zijn opdracht, die aldus is samengevat:

> het geven van een overzicht van de godsdienst of de godsdiensten in de niet-westerse gebieden; speciaal met het oog op de daardoor mede bepaalde problematiek van het acculturatie-proces.

Deze zin is een hele mondvol. Maar wat houdt het eigenlijk in? Het zal U duidelijk zijn dat de aanwezigheid van de westerse mens in de oosterse wereld tijdens het tijdperk van de kolonisatie niet beperkt gebleven is tot een zaak van kopen en verkopen. Het heeft veel meer omvat. De oosterse wereld is in contact gekomen met de westerse mèns en zijn cultuur. Dit contact is niet zonder uitwerking gebleven. Het gevolg is geweest dat er vandaag sprake is van een acculturatieproces waar het gaat om de inwerking van de westerse beschaving op de oosterse culturen. Omdat het gehele culturele patroon van deze mensen meestal geworteld is in hun religie, zal het ons duidelijk zijn dat dit acculturatieproces grote invloed uitoefent op hun religieuze leven en denken. Hiermee krijgt vooral de zending te maken. De taak van professor Blauw is nu om de invloed van dit proces te bestuderen.

Vooral in India wordt de invloed van het proces merkbaar. We zien dat, volgens dr. Blauw in:

> het huidige sociale en politieke denken in het indiase nationalisme; christelijke waarden welke via westers liberalisme, humanisme en saecularisme het indiase leven hebben beïnvloed; de moderne technologie en de toenemende waarde, gehecht aan de natuurwetenschappen in de indiase opleidingsscholen.

Hiermee moet de zendeling rekening houden, want, zo vervolgt dr. Blauw:

> wie gewapend met niet meer dan de kennis van de gangbare handboeken der godsdienstwetenschappen uit de eerste helft van onze eeuw zou trachten het huidige Hinduïsme te verstaan, zou in een even moeilijk parket komen te verkeren als een Indiër, die het europese christendom van thans zou willen leren kennen uit de *Christenreis* van John Bunyan of uit de preken van pater Brugman.

Soms hebben de veranderingen van maatschappelijke toestanden en sociale verhoudingen het religieuze leven geheel ondermijnd, zodat deze mensen hun houvast verloren hebben. Men gaat dan tenslotte over tot een leven van vrolijkheid en avontuur, in de gedachte van: 'pluk de dag' en 'na ons de zondvloed'.

Op ander plaatsen worden verouderde begrippen omgevormd naar de eis des tijds. Ter illustratie wordt de verandering in betekenis van het woord Aparigrapha genoemd. Dit betekende vroeger bezitteloosheid" als een der deugden binnen een individualistische ethiek. Dit is nu omgebouwd tot een sociaal en zelfst socialistisch concept: vrijwillige afstand van bezit ter wille van de gemeenschap". Met deze 'moderne' theologie gaat men nu zijn heil beproeven.

Er zijn ook gebieden waar de oude religie op nieuwe leest geschoeid wordt om het nationaliteitsgevoel kracht bij te zetten.

De professor vertelt hoe ergens in de Congo een groep probeert

> de geest van de oude religie in de vormen en gestalten van een christelijke godsdienst tot leven te brengen. Het einddoel was een kathedraal als symbool evenzeer van westerse cultuur als van Afrikaanse religie. Het kruisteken was behouden maar de uitgesproken trinitarische formule was aldus gewijzigd: in de naam van de Vader, en van Matswe André en van Simon Kambangou (Deze beide martelaars van europese onderdrukking in Afrika gelden voor bepaalde delen van Afrika als eigen, zwarte Messiassen). Het Lotharingse kruis op de door de groep zelf ontworpen en vervaardigde religieuze gewaden diende als symbool voor materiele welvaart en kracht ter overwinning. De haan, eveneens op de gewaden geborduurd, wees op Petrus, de stichter van Christus' kerk en herinnerde de gelovigen aan de noodzaak om voor geen enkele bedreiging te wijken die kon leiden tot het verraden van de zwarte zaligmaker.

Bij het lezen van deze illustraties betreffende het acculturatieproces, komt de vraag op: Zal het evangelie het nog wel doen in deze oosterse wereld? De oosterse wereld heeft de 'schatten' van het westen tot op zekere hoogte in dankbaarheid aanvaard. Iedereen wil wel comfort, goede sociale voorzieningen en intellectuele ontwikkeling. Ook het evangelie kan tot op zekere hoogte nuttig zijn. De bergrede werd zelfs door Ghandi bewonderd en liefde tot de naaste is een gebod waarover ook Confusius geschreven heeft. Het Hinduïsme wil heus wel normen van het 'christelijke' westen overnemen. Daartoe is geen krachtdadige bekering nodig. Maar als het op de zaligmaker aan komt dan moet het westen zich niets verbeelden. Want uiteindelijk, bij al de goede dingen uit het westen, die zeker dienen kunnen tot zinrijke symbolen, zijn de bevrijders zelf uit hun midden voortgekomen. Op het gebied van de vrijheid heeft het westen gefaald, wat voor nuttige dingen het verder ook tot stand gebracht mag hebben. Zal het evangelie der bevrijding nog weerklank vinden in het hart van de oosterse mens?

Want wanneer we in de kranten lezen over de tonelen die zich in deze landen afspelen, krijgen we het idee dat het meer lijkt op een mijnenveld. Elk ogenblik kunnen er zich ontploffingen voordoen. En we huiveren wanneer we er aan denken wat er zal gebeuren wanneer deze mensenmassa's nog eens in beweging zullen komen.

We moeten deze mensen maar op een afstand houden.

Toch is het eerste artikel in het maandblad *Bezinning* dat speciaal gewijd is aan internationale bijstand, getiteld: "de verre naaste". Daaruit spreekt een andere taal dan vrees voor de oosterse mens. Deze naasten mogen dan ver weg wonen, wij mogen hun taal niet kunnen spreken en hun gewoonten vreemd vinden, toch zijn zij onze naasten. Elk krantenbericht over een natuurramp of voedselgebrek in hun land is een oproep van God om onze verre naaste te helpen. Als we dat nu maar zo zien. Als we maar niet de houding van Petrus gaan aannemen toen hij zich op de berg der verheerlijking bevond. Petrus vond het maar wat goed in gezelschap van Mozes en Elia. Ze moesten de tenten maar spannen! Maar Jezus daalt de berg weer af, want aan de voet van de berg wacht een wanhopige vader en zijn door de duivel gekwelde zoon. Als we daar oog voor hebben gaan we de verre naaste helpen, ook al zijn deze naasten onze onderdanen niet meer en worden we niet beschermd door een eigen politie-escorte. Ook al is de nationalist uit de Congo en heeft de ontwikkelde Indiër weinig behoefte aan het extra van het evangelie.

Echter ondanks de veranderde situatie in het verre oosten zijn er nog problemen genoeg die om een oplossing vragen. Er zijn nog zeer veel mensen nodig om de zwarte zaligmakers te helpen bij de opbouw van hun rijk. Die zaligmakers blijken trouwens maar al te vaak armzalige zaligmakers te zijn.

Immers de veranderde culturele en sociale omstandigheden brengen weer nieuwe problemen met zich mee. Merkwaardig genoeg zijn het vaak problemen die ons ook bezig houden. Ook daar leidt industrialisatie tot urbanisatie met de gevaren van geestelijk en moreel verval. Het is dan ook begrijpelijk dat professor Blauw de volgende woorden van een zekere Devanandan aanhaalt, "There is the gulf that has to be bridged between the traditional concepts and the temper of technological culture". Volgens dr. Blauw voegt Devanandan hier met een zekere terughoudendheid aan toe, "Here Christian and Hindu find themselves strangely on common ground. De "common ground" en deze gelijksoortige problemen brengen de verre naaste dichter bij ons, zodat wij meer belang in hem en zijn problemen gaan stellen. Bovendien is deze belangstelling er niet alleen voor degenen die bijzonder "mission-minded" zijn. De westerse student in de economie ontmoet zijn oosterse collega. En zo doet de westerse onderwijzer, de politicus, de vakbondleider. Maar onze verre naaste wordt alleen dan onze buurman wanneer wij hem tenminste als onze *gelijkwaardige* naaste beschouwen. We zullen de oosterse naaste niet moeten tegemoet treden op een manier waarop een onderwijzeres over haar kleuterklasje spreekt.

Wanneer wij nu zó onze naaste zullen ontmoeten dan worden nieuwe taken en mogelijkheden voor het evangelie opengelegd.

Want dan kunnen we op een zeer concrete wijze het evangelie indragen in de problemen van onze verre naaste. Dan zal de oosterse mens gaan verstaan de alomvattende en bevrijdende boodschap van het evangelie voor *heel* het leven.

Dit moet ons als calvinisten in het bijzonder toespreken. Wij propageren immers een christelijke "world and life view". Wij mogen critiek hebben op de "soul-winning" zendingsmethode, maar het ontslaat ons toch niet van onze plicht om ook buiten de grenzen van ons land, zelfs in het verre oosten, te getuigen van de betekenis van Jezus Christus voor het mensenleven. Niet alleen via de kerk ligt hier een taak. Ook is er een vraag voor deskundige hulp op allerlei gebied. Onlangs is vanuit Nederland een natuurkundige naar West Pakistan vertrokken om onderwijs te geven aan het *Murray* college. Ook werd een econoom uitgezonden.

Zo zijn er vele mogelijkheden. Laten we ook *tonen* in praktijk te willen brengen wat wij op vergaderingen behandelen en op conferenties bespreken.

"GEMENGDE" KERKGANG IS TOEGESTAAN

De synode van Noord-Transvaal van de Nederlandse gereformeerde kerk (Dutch Reformed Church) besloot in een zitting te Pretoria toe te staan, dat niet-blanken deelnemen aan kerkdiensten van een blanke gemeente.

"Het is in overeenstemming met de Heilige Schrift, dat bezoekers van enige andere kerk deelnemen aan kerkdiensten van deze kerk."

Wel werd er op aangedrongen, dat er dochterkerken worden gesticht om het werk onder leden, die andere talen spreken, die tot een andere cultuur behoren en andere vormen van beschaving bezitten, beter tot zijn recht te doen komen. Dergelijke maatregelen zijn, aldus de synode, niet in strijd met de Heilige Schrift.

(Overgenomen uit het dagblad "Trouw")

CONFLICT

Here we stand
infants overblown,
poised between two civilizations,
finding the balance irksome,
itching for something to happen,
to tip us one way or the other,
groping in the dark for a helping hand —
and finding none.
I'm tired, O my God, I'm tired,
I'm tired of hanging in the middle way —
But where can I go?

mabel imoukhuede

From "Bezinning"

ON AUGUST 27, 28, 29, 1963

The Association for Reformed Scientific Studies

will sponsor its

FIFTH ANNUAL CONFERENCE

at Cherry Hill Farm, Unionville, Ont.

LECTURERS: Dr. F. Von Meyenfeldt, Dr. H. Runner, Dr. C. Seerveld, Dr. P. Schrotenboer.

Everyone is invited to the public meetings of Tuesday 8 p.m., speaker Dr. Runner, and Wednesday 8 p.m., public debate by student clubs.

Fees: Students $ 15.—, others $ 21.—. Mail your registration before August 17 to: Mr. F. Guillaume Jr., 2675 Bloor St. W., Toronto 12, Ont.

For those students who cannot attend the August conference, there will be another from September 27 to September 30.

Waarom zou U meer betalen?

Levens-verzekering — Automobile-verzekering — Brand-verzekering — Ziekte-verzekering enz. enz. Men wordt soms naar van al die verzekeringen. En toch is het voor de bescherming van U en Uw gezin noodzakelijk deze verzekeringen te hebben. Alle goede dingen kunnen echter ook overdreven worden. Zo zal bijvoorbeeld een levens-verzekering binnen de perken van het inkomen gehouden moeten worden. Een brand-verzekering niet hoger moeten zijn dan de werkelijke waarde van huis of inboedel. Een ziekte-verzekering kan eveneens overdreven worden.

Het is natuurlijk vanzelfsprekend dat iedere inwoner van Ontario zich verzekerd heeft voor ziekenhuiskosten bij de Ontario Hospital Insurance, de enige instantie in Ontario die voor ziekenhuis-kosten kan verzekeren.

Maar de markt biedt zoveel aan op het gebied van de Operatiekosten en Dokters-kosten verzekering, dat men er verward van wordt.

Hier zijn enkele raadgevingen voor het kopen van een dergelijke verzekering.

Allereerst lette men op de uitkeringen welke de verzekering biedt. In veel gevallen is dit sterk overdreven, waarbij zelden voorkomende gevallen worden verzekerd.

Bijvoorbeeld: Ambulance kosten en speciale verpleegsters verzorging zijn geen normale kosten maar uitzonderingen. Niet een ieder gaat naar het ziekenhuis met de ambulance en slechts in zeer ernstige gevallen zijn speciale verpleegsters nodig. Waarom zou U voor deze dingen een hogere premie betalen? Dokters-visites aan huis en spreekuur worden volledig betaald, soms zijn de eerste bezoeken voor rekening van de patient zelf. Hoevaak komt U b ij de dokter en hoevaak komt de dokter bij U aan huis? U betaalt in de meeste gevallen $ 50.00 premie per jaar voor deze extra uitkeringen.

Betaald U nu meer premie omdat U 6 kinderen hebt, dan iemand die 2 kinderen heeft? Al deze dingen zijn waard bestudeerd te worden.

Indien U nu $ 80.00 of $ 100.00 premie per jaar betaald voor Uw gezin, dan wordt het tijd dat U eens inlichtingen vraagt bij de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society.

Deze verzekering biedt U op zeer voordelige voorwaarden een polis dat U verzekert voor de grote onkosten van Operaties en dergelijke. Met als premie voor een gezin inbegrepen alle kinderen beneden 18 jaar voor $ 34.00 per jaar en voor een alleenstaand persoon voor $ 14.00 per jaar.

Daarnaast biedt deze verzekering U nog een plan, waarbij de dokters-visites in het ziekenhuis en de kosten voor Röntgen foto's worden vergoed voor $ 12.00 per jaar voor een gezin en $ 6.00 per jaar voor een alleenstaand persoon.

Voor volledige inlichtingen stuur onderstaande coupon.

Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society.
Box 473 — Hamilton, Ontario.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: ....

Adres: ....

Alleen voor inwoners van Ontario

P. De Haan & Zonen

AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE

FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.

Imported by: VAN's Imp. Ltd., P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Lambert Huizingh

Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282

139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Zomer 1963

Een bezoek aan onze moderne winkel in het vakantieseizoen is de moeite waard. Niet ver van de Q.E. en 401 Hwy's, vlak tegenover de A & P store in Burlington.

Burlington Book & Bible House

468 Brant St., Box 381,
BURLINGTON, ONTARIO
Phone 637-2151

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

H. KREEFT, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

LICENSED MUNICIPAL AUDITOR

968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

FOR COMPLETE SATISFACTION

When Buying or Selling Real Estate

CONTACT:

John Voortman

REALTOR

580 UPPER JAMES ST. HAMILTON, ONT.
or call John at 383-2157

Voor al Uw reizen per Boot-Vliegtuig-Bus-Trein

Voor inlichtingen, reserveringen en tickets naar

JAN FABER
Mgr. Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Please inform us immediately of any change in your address.

— KOOPT BIJ ONZE ADVERTEERDERS —

Nederland na acht jaar

door Dr. R. Kooistra

②

Bevolkingsvraagstukken.

Voordat mijn vrouw en ik vertrokken naar de lage landen bij de zee, hadden ze ons nogal bang gemaakt door verhalen over de enorme uitbreiding van de steden, waardoor het platteland schier zou zijn opgeslokt. Het was ons een genoegen te konstateren, dat dit waarlijk nog niet het geval is. Ik wees in mijn voorgaande artikel reeds op de hoogbouw. Wat de bezoeker aan Nederland opvalt is wel dit, dat er op een betrekkelijk kleine oppervlakte zoveel mensen kunnen wonen, terwijl de tegenwoordige wijze van woningbouw niettemin de indruk geeft van voldoende levensruimte en bewegingsmogelijkheid. Toch is het waarschijnlijk dat de wijde straten, die in de nieuwe wijken geprojekteerd werden (en worden) op den duur te nauw zullen blijken door het snel toenemende aantal autobezitters. En al zijn de autootjes klein in Nederland, ze nemen toch heel wat meer ruimte dan de fiets of de bromfiets, die in de basement of het sousterrain, zoals men in Nederland die ruimte noemt, opgeborgen kunnen worden. Als men in Nederland het probleem van de woningnood zou trachten op te vangen op de manier, waarop men hier de suburbs aanlegt, ja, dan zou Nederland spoedig volgebouwd zijn, tenminste de Westelijke provincies.

Hiertegenover staat weer dat het grondbezit van Nederland voortdurend groeit. Op de Zuid-Hollandse eilanden, in Flevoland (de vroegere Zuiderzee) en bij de Lauwerszee werden we telkens weer herinnerd aan het Amerikaanse gezegde: "God heeft de wereld geschapen, maar Nederland is door de Nederlanders zelf gemaakt." Dat proces van landaanmaak is nu al eeuwen oud. In Zuid-Holland werden we getroffen door het grote aantal windmolens langs de ringvaarten, die de eeuwenoude strijd tegen het water en om het kostbare land illustreren als een museum in het groot. Het verheven lied "Daar bij die molen, wil ik wonen..." vond een nieuwe weerklank in ons hart. Was het de molen of het meisje dat de dichter inspireerde?

In verband met die rusteloze honger naar meer land drongen zich enkele migratie-aspecten aan ons op. Op verschillende plaatsen, die vroeger tot de onderontwikkelde gebieden werden gerekend, heeft men thans bloeiende en groeiende industrieën. Was in vroeger dagen de industrie sterk afhankelijk van de beschikbaarheid van goede en goedkope vervoersgelegenheden, nu is het vooral de honger naar personeel, die de industrieën heeft gedreven naar de streken, die gekenmerkt werden door een tamelijk onvruchtbare bodem, de keuterboerderij en de overbevolking. Andere gebieden, de zware kleigronden met zijn vanouds "kapitale" boerderijen, zijn in bevolking eer af- dan toegenomen en zien hun jongeren dan ook vertrekken voor een deel naar streken waar de arbeidslonen hoger liggen en voor een deel naar de meer verspreide centra van de intellectuele beroepen.

Het gevolg van de migratie-bewegelijkheid is, dat de provincies dreigen meer en meer het eigen karakter te verliezen. Op sommige plaatsen echter tracht men het oude kunstmatig in stand te houden. We zagen Spakenburgse meisjesstudenten in de bekende klederdracht op de scooter en bromfiets op weg van school naar huis. Het moeilijkst ligt het probleem misschien in Friesland. De taal komt hoe langer hoe meer in de verdrukking. Door de import van allerlei niet-Friese elementen in de industrie en in de landaanmaak dreigt de mooie Friese taal meer en meer onzuiver te worden en te verarmen.

In Nederland heerst nog steeds de woningnood. Jonge mensen moeten dikwijls lang wachten op huisvesting. Dat heeft nare gevolgen: men moet sterk staan om elkaar voor het huwelijk zuiver te bewaren en het huwelijk huwelijk te laten.

Het heeft misschien ook een goede invloed. Het is mijn indruk, dat de Nederlandse meisjes er niet zo krampachtig op uit zijn een jongen aan de haak te slaan als dit het geval is in Canada en de U.S.A. Een meisje van 16 maakt in Nederland meestal nog een wat slungelachtige en jongensachtige indruk. Ze hebben niet zoveel haast, want er is toch een grote woningnood. Ze zijn niet zo "sexy" in uiterlijk en optreden, want ze weten, ook doordat de jongens meer jaren aan hun vooropleiding besteden dan hier, dat ze met 20 en 22 jaar nog volop in trek zullen zijn. Hier in onze nieuwe wereld geven we de meisjes haast geen tijd om echt onbezorgd jong meisje te zijn. In de lagere klassen van de highschool worden ze al aangestoken door de besmettelijke koorts voor "old maid" door te gaan als ze niet genoeg "dates" hebben en door die **dates** tot de volgende rang, die van "**going steady**" weten op te klimmen. In Nederland ontmoette ik een 16-jarige, die me toevertrouwde dat stenen en slakken haar "hobby" waren. Ik dacht onwillekeurig: "Laat dat zo nog maar wat blijven, meisje. Dat is beter dan de koorts over de **waistline** en de **hemline**." Er zullen in Nederland natuurlijk ook wel dollachtige modeslaafjes rondwandelen, maar ik heb er echt niet veel ontmoet.

Een ander bevolkingsaspekt van Nederland is dat van de bejaarden. Nederland heeft een verouderdende bevolking en we kunnen slechts bewondering hebben voor het vele dat voor de bejaarden wordt gedaan. De zgn. bejaardencentra verrijzen als paddestoelen uit de grond. Vele bejaarden wonen in zo'n groot flatgebouw. Wat een verschil met de vroegere oudemannen- en oudevrouwen-tehuizen en ook met vele partikuliere inrichtingen voor bejaarden van voor de tweede wereldoorlog. In die centra van nu hebben de bejaarden hun eigen kamer, slaapkamer, keukentje en toilet, met een voordeur met een echte bel er op naar de lange gang, die dus als de overdekte straat, de Passage, fungeert. Wat me opviel, was dat zoveel oude mensen zich zo gelukkig gevoelden in hun bejaarden-centrum. De direktrices, die ik sprak, spraken steeds met onderscheiding over de "bewoners van het huis", niet over de "oudjes". Er worden allerlei avonden georganiseerd door een kommissie meestal van de bewoners zelf, waar men al dan niet kan heengaan naar eigen verkiezing. Het grote huis probeert een maximum aan bewegingsvrijheid te geven aan de bejaarden, die een leeftijd hebben bereikt, waarop die maximum vrijheid anders tot een knellende last zou worden. Men heeft daar dus een aangepaste vrijheid, een vrijheid aangepast aan de mate waarin verzorging noodzakelijk is geworden door het verlies van vooral lichamelijke fitheid. Meestal hebben de bejaardencentra ook een aantal ziekenzalen en een rouwkamer. Als jongeren lijkt ons dat laatste misschien niet zo erg wenselijk. Ik vroeg me af of je daardoor als bejaarde niet de indruk kreeg, dat je zit te wachten op je dood. Maar één van de bewoners zei heel blij: "Nu heb ik tenminste een plaats waar ik ook kan sterven." Zij zijn blijkbaar met de gedachte van de naderende dood veel meer vertrouwd dan wij en de gedachte dat er voorzieningen zijn getroffen van geborgenheid voor het aardse bestaan, kan er toe meewerken zich meer intensief bezig te houden met het echte leven, dat blijft, ook door de dood heen.

Ik had het genoegen in zo'n bejaardencentrum, De Puntenburg in Amersfoort, een lezing te mogen houden over Canada. De voorzitter van de kommissie, die me introduceerde, was een gepensionneerde officier van het Leger des Heils, die zich nog heel goed van zijn taak wist te kwijten. Daar "De Puntenburg" een gemeentelijke instelling is, had ik een zeer gemengd gehoor: protestanten van verschillende kerkelijke kleur, Rooms Katholieken, vrijdenkers en humanisten zaten dooreen. Wat me vooral opviel was de grote aandacht waarmee mijn causerie werd gevolgd en hoeveel begrip getoond werd ook door de niet-kerkelijken, toen ik over levensbeschouwelijke problemen en over het Christelijk onderwijs sprak. Ook uit de gestelde vragen bleek, dat hier mensen waren, die de tijd hadden en de moeite namen om na te denken.

Economische aspecten

Ik weet, dat velen van onze lezers juist heel gaarne iets over de ekonomische situatie in Nederland willen weten. Het ekonomische is ook heel belangrijk, al kan de mens daarbij alleen niet leven. En het ekonomische beïnvloed steeds sterk het geestelijk leven.

Nederland wordt nog steeds gekenmerkt door de welvaart. Scheen het ongeveer twee jaar geleden alsof deze welvaart haar toppunt had bereikt, de inzinking is maar van zeer korte duur geweest en, naar het zich laat aanzien, kan de tegenwoordige welvaart nog geruime tijd voortduren.

Nu is het woord "welvaart" heel moeilijk te omschrijven en een zeer relatief begrip. Nemen we welvaart als de totaliteit van de op een bepaald moment gerealiseerde behoeften, dan kan men niet zonder eer de Nederlandse welvaart met die van Canada of van de U.S.A. vergelijken. De auto's en de vrieskasten zijn in Nederland kleiner dan hier, maar die kleinere apparaten vervullen eigenlijk dezelfde essentiële functie. Het aantal autobezitters is in verhouding in Nederland nog veel kleiner dan hier (als ik het wel heb, heeft Nederland ongeveer één op de tien auto's die wij in Canada hebben), maar de behoefte aan de auto is ook veel geringer, gezien het intensievere verkeer met andere vervoersmiddelen. Men kan in Nederland bijna om het kwartier overal naar toe per bus of trein. Spoorboekjes zijn haast niet meer noodzakelijk. Vele autobezitters gebruiken de auto ook niet meer voor de grote afstanden, maar voor het buurtverkeer, waarvoor zij onschatbare diensten bewijst. Op de grote afstand is de trein, ook na de verhoging van 15 cent per rit, sneller en goedkoper. Want door het intensievere verkeer rijdt men op de grote weg bijna steeds in een lange file. Men kan eenvoudigweg de noodzakelijke vierbaanswegen niet snel genoeg klaar krijgen en ook in tweebaansautowegen is er een grote achterstand.

Wanneer we nu spreken over de Nederlandse welvaart, bedoelen we het vooral in die zin, dat vergeleken bij acht jaar geleden die welvaart ongetwijfeld sterk is toegenomen. Een aspect dat bij het probleem welvaart onmiddellijk ter sprake gebracht moet worden is dat van de gerechtigheid in de verdeling van de inkomens over het geheel van de bevolking. Ook volgens de statistieken blijkt dat de minium inkomens het sterkst gestegen zijn. De Nederlandse welvaart wordt gekenmerkt door een kleiner wordende afstand tussen de verschillende inkomens. Men wil nu ook trachten de rijkspensioenen waardevast te maken, iets waarin het bedrijfsleven wel zal volgen. Ook hierin kan men een streven naar gerechtigheid zien. Door de overheid is in de jaren na de tweede wereldoorlog sterk ingegrepen in het maatschappelijk leven, vooral ook met de bedoeling de gerechtigheid in het ekonomische te bevorderen. Het spreekt wel vanzelf dat daarover veel geklaagd is geworden door de zelfstandigen in de samenleving, met name de boeren en de middenstanders. De belastingen, vooral op de hogere inkomens, zijn zeer sterk gestegen. Het werk, dat Prof. Dr. J. Zijlstra als minister van ekonomische zaken in dit opzicht heeft gedaan, is zeer omvangrijk geweest. Het moge niet door allen evenzeer gewaardeerd worden, niettemin vond ik bij vriend en vijand grote waardering voor de bekwaamheid van Prof. Zijlstra, dat hij heeft aangetoond dat vergaande staatsbemoeiing op een bepaald moment niet noodzakelijkerwijs behoeft te leiden tot een alle initiatief dodend staatssocialisme, maar dat de overheid die beperkingen oplegt, ook weer verruimingen kan toestaan als het financiële evenwicht op bevredigende wijze is hersteld. De klok van de staatsbemoeiing kan zonder bezwaar weer worden teruggedraaid.

Echter ook het bedrijfsleven ondergaat in sterke mate de invloed van de toenemende behoeftenbevrediging. Er is een streven merkbaar om bepaalde produkten binnen het bereik van een steeds grotere bevolkingskring te brengen. Daartoe moeten de prijzen laag gehouden of verlaagd worden en de produktie gerationaliseerd worden. Dat leidt weer tot het vormen van kartels, waarin verschillende fabrikanten samenwerken en tot de bloei van het grootbedrijf. Dit wordt ook sterk bevorderd door de Europese ekonomische samenwerking, waarbij we een aantal vraagstukken ontmoeten, die ik zo gauw niet heb kunnen verwerken. Ook moeten we niet vergeten dat anderzijds het bedrijfsleven op deze wijze een zelfstandige macht wordt, die het mogelijk maakt dat de **captains of industry** hun prijzen vaststellen zonder een direct verband met de vraag of de winstmarge. Het ekonomisch bedrijf is een spel geworden waarbij de vertrouwde spelregels van vroeger niet meer in acht genomen worden, maar waarbij men zich baseert op allerlei veronderstellingen, die tot zeer verrassende uitkomsten kunnen leiden.

Ik ben me er echter van bewust dat U niet zozeer geïnteresseerd bent in deze algemene achtergronden van het ekonomische leven, maar U wilt weten hoe de gemiddelde Nederlander nu leeft. Men geeft ongetwijfeld meer geld uit dan vroeger en men doet het ook gemakkelijker. Het schijnt, dat ook het credietwezen zich sterker begint te ontwikkelen, al ziet men nog niet het equivalent van het bekende "$ 1.— down, $ 1.— a week" zo openlijk en veelvuldig geadverteerd als hier. Persoonlijk hoop ik, dat het in Nederland ook nooit zover komen zal.

Een maatstaf voor de welvaart is natuurlijk de tevredenheid. Ik kan daarover geen statistieken citeren. In het algemeen echter kan ik wel zeggen dat het Nederlandse volk op mij niet een ontevreden indruk maakte, dat ik de ouders zag spelen en wandelen met hun kinderen en ook uit de vrije-tijdsbesteding de indruk heb gekregen, dat men toch niet alleen leeft voor het geld.

Een ander aspect van de Nederlandse welvaart is, dat zij zich in typische Europese traditie meer richt op kwaliteit dan op kwantiteit. Zonder vakkennis behoeft men zich niet aan bepaalde aktiviteiten te wijden. De Nederlandse verkoper of verkoopster weet doorgaans waar hij of zij over praat. De keuze die men aan de klant geeft is zeer groot. Dit trof me — vergeef me de combinatie — vooral bij de artikelen schoenen en gebak. Een Nederlandse banketwinkel is net een sprookje uit luilekkerland.

Men kan zeggen dat de welvaart in Nederland het punt heeft bereikt, waarop de grote massa het gevoel heeft niet bepaald arm te zijn en ook niet rijk, maar het zover gebracht te hebben dat men zonder rare bokkesprongen te maken, echt netjes en keurig, om het op zijn Haags te zeggen, leven kan, als men goed zijn best blijft doen. Voor de gewone man is de tegenwoordige welvaart geen weelde, maar de **mogelijkheid van een redelijk bestaan.**

Voor vandaag besluiten we echter met de opmerking, dat niet de **welvaart**, maar het **welzijn** het voornaamste is en daaraan geven we een volgend maal onze aandacht.

SPECIALE ZOMER AANBIEDINGEN BIJ

KNOB HILL Furniture & Appliances Ltd.

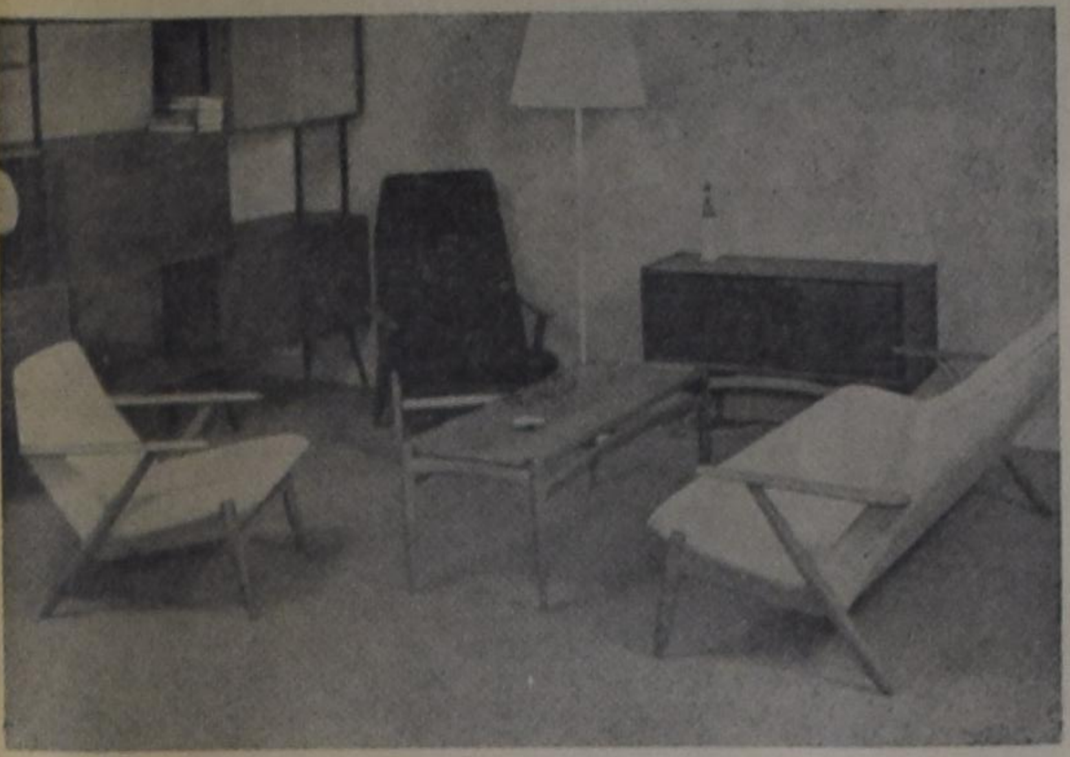

AUPING BEDDEN vanaf 24.50

MATRASSEN vanaf 19.50

Grote sortering GEBRUIKTE T.V.'s van 35.00—89.00

HOLLANDSE VLOERKLEDEN
100% wol, Smyrna, etc., vanaf $60.00 (6'x9')

Nog enkele STOVES EN FRIDGES, zgn. Floor models, tegen STERK VERLAAGDE PRIJZEN.

Dit Hollandse Bankstel in teak en 100% wollen stof kunt U vinden in de grote sortering Hollandse, Deense en Noorse meubelen in onze Showrooms.

Knob Hill Furniture & Appliances Ltd.

Tel. AM 7-3381 - OX 9-3741
2623 EGLINTON AVE. EAST
SCARBORO, ONT.

Tel. 741-3420
1597 ISLINGTON AVE. NORTH
REXDALE, ONT.

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. 1

Phone
WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

A.R.S.S. LECTURE TOURS

As well as organizing the annual Study conferences in Unionville and Banff, the A.R.S.S. sponsors an annual speaking tour of an eminent Reformed lecturer. This year there will be two such tours.

Dr. F. H. Von Meyenfeldt, pastor of the "Gereformeerde Kerk" in Hilversum (The Netherlands), one of the conference speakers, has been invited to conduct one of the tours.

Dr. Von Meyenfeldt is a well known speaker and author in The Netherlands. **Christelijke Levenswandel** and **Kerkelijk vooruitzicht** are two of his books.

Dr. Von Meyenfeldt is scheduled to speak according to the following plan:

August 27—29:
First Unionville Conference
August 30—September 2:
Banff Conference
September 3, 4, 5 and 6:
Various places in Alberta
September 7:
Students at the University of British Columbia.
September 9:
Vancouver Island, B.C.
September 10:
Rally in Vancouver, B.C.
September 11:
Smithers, B.C.
September 12:
Vancouver, B.C.
September 16:
Winnipeg, Man.
September 17:
Lakehead (Fort William and Port Arthur).
September 18—23:
Various colleges in U.S.A. (e.g., Calvin College, Trinity College, Westminster Seminary).
September 24:
Essex
September 25:
Woodstock
September 26:
Toronto
September 27—29:
Second Unionville Conference

The topics Dr. Von Meyenfeldt has chosen to speak on during the tour are:

"The Kingdom of God"
"Christian Liberty"
"Church and World"
"Chrisitan Perspective"

(He will speak in the English as well as in the Dutch language.)

In **Eastern Canada**, the A.R.S.S., in cooperation with the Christian Labour Association of Canada, is also organizing a speaking tour for Prof. Dr. S. U. Zuidema of the Free University of Amsterdam.

Prof. Zuidema, an excellent speaker and author, wellknown to many of our readers for his sound, Reformed emphasis will speak (in Dutch) on the topic: "Gods Woord Buiten Spel" at the following meetings:

September 2—Toronto
" 3—Burlington
" 4—St. Catharines
" 5—Belleville
" 9—Sarnia
" 10—Chatham
" 11—London
" 12—Brampton
" 16—Bowmanville
" 17—Brantford
" 18—Barrie
" 19—Hamilton
" 20—Peterborough

We are confident that you will reserve one of these dates in order to attend the meeting in your district. These annual speaking tours need no further recommendation. They have proven to be of importance in confronting our people with the aims and objectives of the A.R.S.S. and our task as Christians in this world.

What is the ultimate aim of our Movement? Nothing more and nothing less than A CHRISTIAN UNIVERSITY FOR THE AMERICAN CONTINENT.

The purpose of the tours and conferences is to again remind all truly reformed people that an institute of Higher Learning — A Christian University — is needed in order to lead God's people on in this continent, so that His Name may be glorified in all spheres of life.

PROF. S. U. ZUIDEMA

May God use the speakers to this end, may He bless them and us and prepare us for His work so that His strength may be fulfilled in our weakness.

P. Speelman.

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402.
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

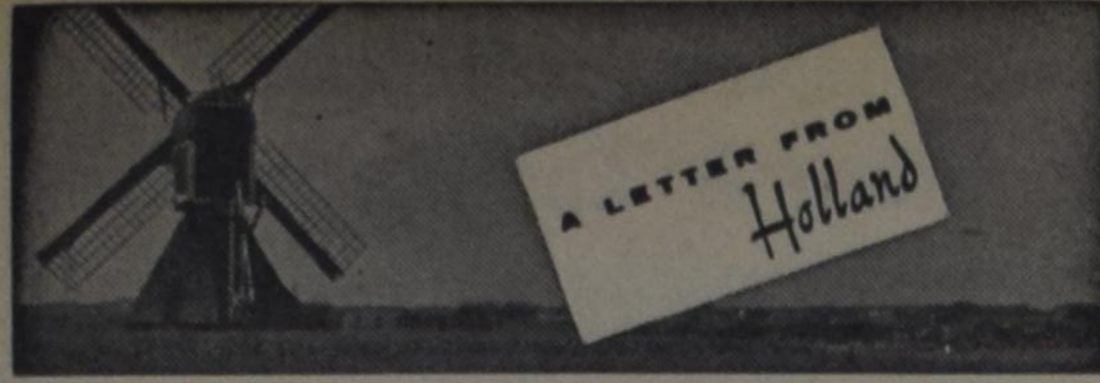

door Tjits Veenstra

Wel beschouwd mogen we over het weer van deze zomer niet mopperen. Toen ik dat gisteren in de trein tegen een mevrouw zei, was ze dat niet met me eens. Maar het is toch waar. De temperatuur schommelt gedurig om de twintig graden, het is het grootste gedeelte van de dag droog en tegen de avond klaart de lucht vrijwel dagelijks op, zodat we altijd weer van een prachtige zonsondergang kunnen genieten. Goed, je kunt niet de hele dag in badpak aan het strand liggen en je voelt je behagelijker in een wollen truitje met korte mouwen dan in een zonnejurk en je bent dom, wanneer je zonder regenjas uitgaat, want er valt iedere dag wel één keer een bui, maar we wonen tenslotte niet aan de Rivièra en ook niet in de poesta's van Hongarijë. Nederland heeft een zeeklimaat en we zullen daar rekening mee moeten houden.

Ook bij het vormen van ons nieuwe kabinet heerst een zeeklimaat. Het gaat gepaard met depressies en opklaringen. Na de mislukking van De Kort had de koningin prof. Beel opdracht gegeven om op korte termijn te informeren naar de mogelijkheid tot het vormen van een kabinet dat op de steun van de volksvertegenwoordiging kan rekenen. Professor Beel is voortvarend te werk gegaan. Hij stelde de regeringspartijen voor de keuze: òf tot een overeenstemming komen òf we gaan samen met de Partij van de Arbeid, en dan moet de V.V.D. in de oppositie. Die stok achter de deur hielp perfect, na een hele dag onderhandelen werd men het eens en sloot men het zogenaamde accoord van Wassenaar. Een week, nadat hij de opdracht had gekregen, kon prof. Beel de koningin berichten, dat hij was geslaagd. De koningin benoemde professor De Quay daarop tot kabinetsformateur.

Professor De Quay heeft een lange week heel hard aan zijn opdracht gewerkt. Hij wilde zelf niet meer premier worden, de Katholieke Volkspartij was in zichzelf verdeeld, daarom stelde hij voor om prof. dr. Zijlstra, de huidige minister van financiën, en lid van de A.R., tot premier te benoemen, hijzelf zou dan vice-president worden. De K.V.P. wenste dit echter niet te slikken, tenslotte had zij de verkiezingen gewonnen. Zij wilde dat de huidige minister van Landbouw mr. V.G.M. Marijnen premier zou worden. Deze nam de benoeming aan. Maar niemand heeft veel vertrouwen in hem. Hij is pas kort in de politiek en zijn landbouwbeleid liet nogal te wensen over, gezien de boerenopstandjes in Drente en de overwinning van de Partij van de Vrije Boeren tijdens de verkiezingen. De A.R. zou dan landbouw en onderwijs krijgen. Voor onderwijs werd prof. mr. Th. A. Versteeg gevraagd, maar deze bedankte. Voor landbouw werd mr. Biesheuvel aangezocht, die in principe accoord ging. Het nare was echter, dat de eigen partij van de formateur riet in het eten gooide. Dr. Veldkamp, de huidige minister van Sociale Zaken, zei, dat hij alleen wilde blijcen, wanneer het accoord van Wassenaar werd gewijzigd en hij meer geld kreeg toegewezen. De fractie van de K.V.P. ging daarmee accoord, de andere partijen dachten er niet aan om de eens overeengekomen voorwaarden te wijzigen. Mr. Veldkamp hield het been stijf, de K.V.P. wilde hem niet laten vallen, toen heeft dr. De Quay zijn opdracht terug gegeven.

Nu heeft de koningin mr. Marijnen, die de K.KV.P. als candidaat-premier wenst te handhaven, aangewezen als formateur. Mocht hij ook niet slagen, dan zal er iemand van een andere partij kabinetsformateur moeten worden en zullen we dus geen Rooms-Katholieke premier krijgen. De schuld ligt bij de K.V.P., ze is onderling verdeeld en heeft geen goede leiders. We zullen maar afwachten.

Arme koningin, ze zou met vacantie. Prins Bernhard en de oudste prinsessen zijn deze week al naar de koninklijke bungalow in Italië vertrokken, de koningin en prinses Christina zouden zo spoedig mogelijk volgen. Maar zo lang we niet een nieuwe regering hebben, zal Koningin Juliana in ons land moeten blijven.

Bij de Delta-werken is men druk bezig met het afsluiten van de Grevelingen, de zuidelijke afsluitgeul is al gesloten met 36 caissons. Voor de noordelijke geul gaat men een nieuwe methode proberen. Waterstaat wil een kabelbaan over de zeearm aanleggen. De drie grote stalen torens, die de kabel moeten dragen, zijn al klaar, ze steken 42 meter boven het water uit. Ook het betonblok waar overheen de kabels zullen lopen, staan er al. Aan de noordkant van de Grevelingen worden de kabels verankerd aan een vast punt. De kabelbaan wordt ongeveer 2 km lang en krijgt 2 hoofdkabels met een doorsnee van ruim 9 cm. Langs de kabelbaan zullen 12 gondels glijden, ze hebben ieder een bestuurder en een dieselmotor. Elke gondel kan 10 ton steen vervoeren, per uur zal 360 ton steen worden gestort. Men hoopt het gat in 5 weken dicht te hebben.

Bolsward heeft op 3 juli het Heamielfeest gevierd. Er werd net als altijd een ringrijderij per sjees gehouden, er werd een hooikoningin gekozen, Riekje Lycklama a Nijeholt. Ze trok aan het hoofd van een optocht naar het gemeentehuis en werd door de burgemeester ontvangen. Daar declameerde ze zelf een Fries gedicht, waarin het verschil tussen de hooioogst van vroeger en van nu werd uiteengezet. Namens het platteland bood ze een mand aan met zuivelprodukten aan het stadsbestuur en bracht een heildronk — een glas karnemelk — uit op het welzijn van het platteland. Daarna werd het "heamiel" gehouden, er zaten honderden gasten aan. Het menu bestond zoals altijd uit soep, rijst met rozijnen, en koffie toe.

Het Productschap voor pluimvee en eieren heeft een wedstrijd uitgeschreven voor het ontwerpen van een ideale eierverpakking. De verpakking moet voldoende bescherming bieden tegen breuk, geschikt zijn voor vier, zes, tien of twaalf eieren van alle mogelijke sorteringen, maar de buitenafmetingen moeten uniform zijn, ze moeten goedkoop zijn en geschikt voor één keer gebruiken, representatief (goed verkoopbaar), goed stapelbaar, mocht er eens één ei breken, dan mag deze de anderen niet vuil maken, ze moet machinaal vulbaar zijn en men moet de eieren gedeeltelijk kunnen zien. Wie zo iets uitvindt, kan tienduizend gulden winnen. Hij krijgt het echter niet cadeau!

Er worden momenteel zo veel varkens uitgevoerd, dat er een tekort op de binnenlandse markt dreigt te ontstaan. Het Produktschap voor Vee en Vlees heeft daarom zijn voorzitter gemachtigd zo nodig 16.000 ingevroren varkens vrij te geven, de helft van de voorraad die tot 1 september a.s. bewaard zou moeten blijven.

Breda gaat een bierfestival houden. Er wordt een jaarlijkse bierfestivalprijs ingesteld voor die schrijver wiens werk de meeste levensblijheid uitstraalt. Ieder die Proost, Dorst, Breda of Bier heet of in wiens naam een van deze woorden voorkomt, zal als eregast op het feest worden uitgenodigd. Aad van Wingerden emigreerde in 1948 met vrouw en drie kinderen naar Amerika, hij had toen zes dollar op zak. Hij heeft er zes jaar armoede geleden, woonde in een gedeelte van een kippenhok, zijn eerste baan was: afgevallen boombladeren uit parken verwijderen. Daarna begon hij een plantenkwekerij — hij had in Nederland een tuinderij — en kreeg als afzetgebied de warenhuizen van New York en Philadelphia. Eerst ging het niet zo best, maar later uitstekend, hij werd Amerikaan, kwam met verlof naar Nederland. Daar kwam hij tot de ontdekking, dat er hier welvaart heerste. Hij besloot terug te gaan. Het gelukte hem zijn bedrijf in Amerika te verkopen. Op 6 juli keerde hij met zijn vrouw en twaalf kinderen terug, hij heeft in de gemeente Waddinxveen grond voor een tuinderij gekocht en wacht nu op de rijksgoedkeuring voor de bouw van een huis en kassen.

Diergaarde Blijdorp heeft twee witte neushoorns. Ze zijn op 4 juli aangekomen uit Natal, ze zijn ongeveer 4 à 5 jaar oud, wegen 500 en 600 kilo en kosten 60 duizend gulden. Het is een paartje. De witte neushoorns sterven uit, er zijn nog een 2000 exemplaren, de directie van het wildpark Umfolazi, waar ze vandaan komen, probeert ze van de ondergang te redden.

In 1666 heeft Karel II, koning van England aan 50 vissers uit Brugge toestemming gegeven om in Engelse wateren te vissen. Victor Paepe, een wethouder van Brugge, wilde wel eens weten, of dit privilegie nog geldig is. Hij kocht een vissersboot, noemde hem Charles II en voer er mee naar de Britse territoriale wateren. Hij werd prompt opgebracht door een kanonneerboot van de Engelse marine. Hij moet voor de Engelse rechtbank verschijnen op 7 augustus en is benieuwd of de rechter zal verklaren of het privilegie nog geldt of is vervallen.

De Indonesische minister van scheepvaart heeft de K.P.M. uitgenodigd in te schrijven op het vervoer van rijst van Birma en Siam naar Indonesië. Het verbod van Nederlandse schepen in Indonesische wateren is opgeheven.

Prins Bernhard heeft het Mariniersmonument te Rotterdam onthuld. Het staat op de plek waar in 1940 de marinierskazerne stond. Na de onthulling legde de prins een krans aan de voet van het monument als hulde voor de gevallen mariniers tijdens het bombardement door de Duitsers in 1940.

ZOMERSE ELFSTEDENTOCHT

Donderdag 18 Juli is de elfstedentocht wederom verreden — in bussen. Een aantal wedstrijdrijders, onder wie Reinier Paping, de winnaar van de Barre Tocht, hebben een vrolijke rit langs de Friese steden gemaakt om de herinneringen aan de rit nog eens op te halen. In Bolsward werd een vrolijke dans gemaakt op een podium boven de stadsgracht. Hier demostreerden Reinier Paping (links) en H. van Oorschot uit Made, die 12e werd in de tocht, dat zij ook niet voor een ijspolka terugdeinsden, zeker niet aan de hand van een Friese schone.

De Tsarenpolitiek Herleefd

(Vervolg van pag. 1)

Tsaar Nicholaas II in 1899 de eerste Vredesconferentie samenriep. Men kan zich moeilijk meer de indruk voorstellen, die deze voorstellen op de beschaafde wereld hebben gemaakt. Nicholaas II door zijn afgezant als voornaamste gastheer, temidden van personen, die met hem streefden naar wereldrecht.

Vergelijk daar nu mede, wat Chroestjow wil. In zijn conferentie met het Rode China wil hij zijn machtspositie in Azië vasthouden. Hij gunt zijn communistische bondgenoot geen atoomwapens, omdat hij vreest, dat zij tegen Moskou zullen worden gebruikt. Steunend op zijn westerse vorm van communisme wil hij de machthebbers van Peking tekenen als dragers van een mindere cultuur. Tegenover hun oorlogswensen wil hij coëxistentie. En dat alles in een toestand van vrede, voorbereid op een conferentie, thans de kern-stop-conferentie. Hij ontvangt, zoals Nicholaas II ook het initiatief nam tot de eerste vredesconferentie.

Als eenmaal Peter de Grote streeft hij naar alle mogelijke contacten op het gebied van de wetenschap, van de techniek. Hij maakt het doordringen van de westerse mode in het rijk van de arbeid mogelijk en doet het westen verbaasd staan over de successen van Russen op de Olympische spelen. Wij konden zo doorgaan.

Is Rusland zo minder gevaarlijk?

Zeker niet. Want al wil Chroestjow behandeld worden als gelijke van de westerse machthebbers, hij is drager van een vorm van Marxisme, die in zijn gemis van geestelijke normen, een dodelijk gevaar is voor de waarden van christendom en cultuur, zoals die in het westen gelukkig nog gevonden worden.

Maar men vergete daarbij nooit, dat in Rusland nog altijd sterke herinneringen leven aan zijn christelijke oorsprong. De grootouders van de huidige generatie waren allen gedoopte christenen. Heeft psalm 105 vers 5 hier zijn betekenis verloren of niet?

De Tsarenpolitiek herleefd? Waarschijnlijk wel. Dat betekent: Bij een eventueel conflict met China moet Rusland staan aan de kant van het westen.

Blijvend kan dit alleen resultaat hebben, indien coëxistentie gebaseerd zal zijn op een gemeenschappelijke christelijke basis.

Mr. L. W. G. Scholten

HIER IS DAN
EINDELIJK DE
ECHTE
JAN HAGEL

Het koekje dat in
Nederland zo
populair was
wordt nu in Canada
door
Hollandia
gebakken.

Alleen hier wordt "JAN HAGEL"
CINNAMON NUT BARS genoemd
Heerlijk bros en zo zuiver van smaak,
...zoals U van "Hollandia" gewend bent.

VRAAG UW
WINKELIER

Hollandia
MADE IN CANADA
the finest home style baking!

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

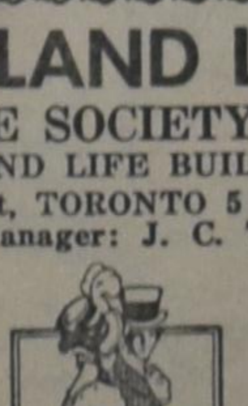

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN
Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

Het Predikaat "Christelijk"

Een onzer abonnees was zo vriendelijk ons een knipsel uit het Nederlandse dagblad "Trouw" van 25 mei j.l. te zenden, waarin een artikel voorkomt, dat wij gaarne aan onze lezers zouden willen doorgeven. Onder het hoofd "Zuinig omgaan met predikaat 'christelijk'," schrijft Mevrouw L. A. Lever-Brouwer het volgende:

In één van de bekende damesbladen werd onlangs de draak gestoken met een onderwijzer die een "christelijk" rekenboekje geschreven zou hebben. Aan een collega deed hij uit de doekjes, waaruit de "christelijkheid" van zijn sommetjes dan zou blijken. Hij verklaarde:

— Het gaat om de manier waarop je de sommen redigeert. In mijn boekje vind je b.v. de volgende som: A. vertrekt per fiets van X naar IJ met een snelheid van 15 km. per uur, terwijl B van IJ naar X vertrekt, ook op de fiets, met een snelheid van 18 km. per uur. A. vertrekt om 11 uur, B. een kwartier later. Hoe laat zullen A en B elkaar D.V. ontmoeten? ... Begrijp je? Dat D.V. doet het hem ...

De collega, die beweerde: Twee maal twee is vier, christelijk zowel als openbaar bekeken. En de inhoud van een kubus op gereformeerde grondslag is evengoed lengte maal hoogte maal breedte, als van 'n gemeentekubus — lachte de rekenboekjesman uit om zijn "D.V.".

Wij lachen met hem mee, maar niet van harte. Wie zou de Nederlanders de kost willen geven, die vandaag de dag nóg menen, dat de "christelijkheid" van een school zit in sommetjes vol "dominees" en "catechisaties" en in het ontleden van: de jongen bleek niet genoeg kerkgeld bij zich te hebben ...

En wie zal de ouders tellen, die hun schouders ophalen over een christelijke school, omdat ze óók overtuigd zijn, dat twee maal twee vier is, net zo goed bij het openbaar als bij het christelijk onderwijs?

Hoe ziet een groot deel van ons volk de christelijke school nu nóg? Hoe zien wij haar zelf? Waarom sturen wij er onze kinderen heen? Soms omdat het nu eenmaal bij onze status van kerkganger en gedoopte hoort? Zonder veel nadenken en omdat we zelf ook "christelijk" opgevoed zijn? Dan moeten we maar niet zo erg spotten met het sommetje van de rekenboekjesman, want dan zit — net als bij zijn som — de christelijkheid er bij ons ook opgeplakt. En een opgeplakte overtuiging is niets waard. Bij ons niet en op een christelijke school niet.

Want dát moet immers het kenmerk zijn van een "school met de Bijbel" dat zij in elke vezel doortrokken is van het Woord van de Bijbel — en dat Woord is Christus.

Nu kan men fulmineren tegen het gebruik van het woord "christelijk" en het is ook eigenlijk angstig het ergens bij te betrekken, maar er is bij een christen geen uiting in woord of daad te bedenken, waarbij Christus niet betrokken zou moeten zijn.

Het is het besef van onze verschrikkelijke tekortkoming, die ons geleerd heeft, met dat woord "christelijk" heel héél zuinig om te gan.

Want als wij het gebruiken, trekken we daardoor de ogen van iedereen naar ons toe — dan kijkt de wereld, hoe wij dat woord realiseren. En o wee — als dan de lettters D.V. de vlag moeten zijn, boven een lading van heel erge on-christelijkheid. Dan hebben wij door onze houding het blije Evangelie, dat in dit woord besloten ligt, verdonkerd en bezoedeld.

Een christelijke school, waar de "christelijkheid" alleen maar zou zitten in opgeplakte uiterlijkheden zou beter doen, haar predikaat te laten vallen.

We praten niet over "christelijk" rekenen en tekenen en ontleden. Dat is dwaasheid. Maar wel ligt de hele schooldag onder het beslag van Christus' blijde Boodschap die ook voor kinderen is — juist voor kinderen.

In ons leeft daarom de vaste overtuiging, dat van de kleuterschool af, tot aan de universiteit toe, ons kind door zijn opvoeding altijd maar weer moet worden gebracht, aan de voeten van Hem, Die het stralend Licht is, dat ons in deze donkere wereld blij doet leven.

Dáár leren onze jongens en meisjes geen "christelijke" sommetjes en geen ""kerkelijke" ontledingen.

Maar ze leren er — als het goed is — wél **als christen** rekenen en dat is niet alleen naar zich toe ...
als christen ontleden ... in de eerste plaats hun eigen hart ...
als christen lezen ... en dat is de levensbron vinden in Gods Woord ...
ze leren daar **als christen** in het leven staan nederig en dienend en biddend ...

Dát willen we proberen hen op de christelijke school bij te brengen en te doen bijbrengen, omdat de mens zonder deze kennis doodarm door het leven, gaat en elk mens mét deze kennis het leven, zelfs in onze tijd, áán kan — in vreugde.

Als Mevrouw Lever zegt, dat "christelijk rekenen en tekenen en ontleden" dwaasheid is, dan zouden wij toch wel een vraag willen stellen. Als wij het gehele artikel van de schrijfster lezen, dan zullen wij wellicht niet zoveel verschil van opvatting hebben. Maar hoe vatten anderen dit op? Dit is juist één van de moeilijkheden, die wij hier op dit continent ontmoeten. Dit is juist één van de aanvallen, die de christelijke school telkens moet verduren, dat men zegt, dat het dwaasheid is om te spreken over christelijk rekenen en christelijke aardrijkskunde, en wat hebt ge meer. Rekenen is rekenen en tekenen is tekenen, zo zegt men dan, en het kan onmogelijk veel uitmaken of je dit nu op een christelijke dan wel op een public school leert.

Wij spreken van "christelijk leven". Daarmee bedoelen wij dan niet, dat wij zo nu en dan eens een goed werk moeten doen, 's Zondags naar de kerk gaan en niet vloeken. Maar daarmee willen wij toch zeggen te geloven, dat het leven als een **eenheid** door Christus is verlost en aan Hem toebehoort. Dit is hetzelfde punt als wat wij onlangs trachtten te belichten, toen het over christelijk organiseren ging. Wij zijn altijd geneigd om te sorteren: bepaalde delen van het leven zijn christelijk, andere delen zijn "neutraal". In andere woorden: bepaalde delen vallen onder de directe heerschappij van Christus, andere delen zijn gemeengoed voor iedereen.

Nogmaals, wij willen niet suggeren, dat Mevrouw Lever dit in haar artikel bedoelt, maar het gevaar dreigt ons telkens weer (althans hier op dit continent) dat wij de totaliteit van Christus' werk niet zien. Het lijkt wel of wij er bang voor zijn, om die doodgewone dingen van alle dag te leggen in de handen van Jezus. Daar vinden wij Jezus te heilig voor .... of daar vinden wij de gewone dingen van alle dag te onheilig voor. Zoals die jongeman, die met hard werken een mooie zaak had opgebouwd en het toen moeilijk begrijpen kon, dat niet hij, maar Jezus Christus de eigenaar van zijn zaak was. Hij had haar toch van de grond af opgewerkt en zijn zaak was toch een záák en geen zendingspost!

Wij zijn niet Rooms, maar in ons denken is toch nog veel over van die twee-terreinen-theorie: het bovennatuurlijke terrein, waar God rechtstreeks mee verbonden is, en het natuurlijke terrein, dat buiten de religie valt.

Toch zegt de Bijbel nadrukkelijk, dat "alles van u is, **doch gij zijt van Christus.**" (I Cor. 3:22,23)

Overigens zijn wij dankbaar, dat Mevrouw Lever nog eens weer beklemtoond heeft, dat het woord "christelijk" geen etiket is, maar veeleer een karakteristiek.

D.F.

AIR — SEA — LAND
World-Wide Travel Service
GUIDE TRAVEL BUREAU
G. DENHARTOG
39 King Street, Box 733
AYLMER, ONT.
Phone 1152
Res. address:
81 South Street. Phone 1152.

Gaat u naar Holland?

Dan natuurlijk, traditiegetrouw, per Holland-Amerika Lijn, sinds 90 jaar in geregelde dienst op Rotterdam.

Maakt Uw keuze uit een van de schepen van haar moderne vloot en geniet van de goede zorgen en de gezellige Hollandse sfeer waar onze lijn voor bekend staat.

Winterseizoen afvaarten naar Rotterdam:
RYNDAM van MONTREAL
16 aug., 8 sept., 3 oct.
MAASDAM van NEW YORK
8 aug., 3 sept., 30 sept.

Bovendien de prachtige ROTTERDAM, NIEUW AMSTERDAM, STATENDAM en de gezellige PRINSES MARGRIET en WESTERDAM.

VRAAGT INLICHTINGEN INZAKE 25% GROEPSREDUKTIE EN REIZEN OP AFBETALING.

Wendt U tot Uw reisbureau of tot de
Holland-Amerika Lijn

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090.
After 5 CR 8-3253

JOHN SAKES
Uw KAPPER uit AMSTERDAM
Hwy. 8 West van GRIMSBY.
½ Mijl ten O. van SLESSER'S MOTORS, Mountain zijde.
100% Service.
Dinsdags gesloten. WH 5-2520

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Tieleman & Dros
Hoogeveen - Holland
Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES
(Vertaald door J. Vriesinga)

(38)

Maar voor de week om was waren de met potlood beschreven velletjes overgetikt op de schrijfmachine en hij las ze over met een plezierig gevoel van voldoening. De Vrijdagavond nadat de schooldeuren zich weer openden ontving hij het begin van zijn beloning. De diverse studenten-clubs schreven om deze tijd van het jaar een prijsvraag uit voor het beste korte verhaal. Een week later werden de verhalen die een eerste of tweede plaats hadden behaald in hun club voorgelezen in een grote bijeenkomst en de drie beste van de hele school gekozen.

Randall hoorde Bruce's verhaal in zijn club en hij was uitermate verrast en verbaasd. Het haalde gemakkelijk de eerste prijs en bracht heel wat tongen in beweging.

Op de bewuste Vrijdagavond kleedde Bruce zich met zorg, las zijn verhaal nog eens door en ging dan naar de zaal, waar hij zich neerzette, alleen, op de achterste bank.

Hij luisterde met klimmende onrust naar de andere verhalen en hij dacht dat hij geen schijn van kans had. Toen het zijn beurt was en hij tegenover zijn gehoor stond zag hij Randall en Fay naast elkaar zitten. Toen begon hij te lezen. Zijn stem met diepe melancholieke klank reciteerde een verhaal dat zijn toehoorders volkomen in beslag nam. Het speelde zich af in zijn vroegere woonplaats, het kolenmijn-district van Nova Scotia, dat hem zo vertrouwd was. Het was het verhaal van een mijnwerker die zijn leven sleet op de bodem van een diepe, donkere schacht, een ziel die zichzelf verloor in duisternis en pessimisme. Het was het verhaal van zijn eigen leven, weergegeven in de omstandigheden van een denkbeeldig iemand.

Teruglopend naar zijn plaats hoorde hij het hevige applaus nauwelijks. Hij smaakte alleen de diepe voldoening dat hij nu Fay had duidelijk gemaakt hoe hij zich voelde, wat er omging in zijn hart. Daar was het hem om begonnen geweest. Maar toen de juryleden hun stem hadden uitgebracht bleek dat de eerste prijs was toegekend aan het verhaal getiteld "De schacht", door Bruce Wendell.

Hij liep naar voren als in een droom en nam de zilveren beker in ontvangst. Daarna moest hij vele handen drukken die hem feliciteerden. Daar was ook Fay's hand, die toch nog een schok door hem heen deed gaan. Ze zei alleen maar: "Van harte Bruce, dat was geweldig".

"Dank je, Fay!" antwoordde hij. En dat was alles.

Die avond sliep hij tevreden in. Maar Fay kon geen rust vinden. Ze lag lang wakker, zich afvragend waarom ze niet van deze kerel kon houden en waarom ze niet kon helpen dat ze van Randall hield.

Voor het oog was Randall nooit opgewekter geweest. Maar inwendig voelde hij zich miserabel. Dat was het verschil tussen Bruce's natuur en de zijne. Hij kon altijd zijn diepste gevoelens verbergen. Zodoende kon hij ook Fay begroeten met een gemompeld, maar toch vrolijk "Hallo". Zijn stijve kaak scheen zijn glimlach alleen nog maar aanstekelijker te maken, want ze liet nu meer van zijn helder witte tanden zien. Het merkwaardige ongeluk bevreemdde Fay. Eigenlijk kon ze het verhaal maar moeilijk geloven. Haar eigen hart was leeg en triest als een verlaten huis. En zijn schijnbaar opgewekte glimlach gaf haar weinig troost. Maar op haar beurt speelde ze het spel en wendde vrolijkheid voor.

Dat alles ging aan Bruce volkomen voorbij. Hij trok zich nog verder terug in zijn sombere isolement. Hij liep Randall voorbij zonder een woord te zeggen; Fay kreeg alleen een stijf knikje en een vijandige blik. Dat laatste zag Randall toevallig en het stond hem slecht aan.

Op een avond na het eten klopte hij luid op de deur van Bruce's kamer. Een gedempt en onverschillig "binnen" was het antwoord. Hij opende de deur en liep meteen door naar Bruce's bureau. "Wendell," zei hij, koud en scherp van tussen zijn stijve kaken. Het feit dat hij zijn achternaam gebruikte was op zichzelf al veelzeggend. Anders was het altijd "Bruce".

Hij ging verder: "Ik heb nu ongeveer genoeg van je verdragen. Meer neem ik niet. Luister goed, jij blinde idioot".

Hij schoof de grotere Bruce terug in diens stoel toen hij aanstalten maakte om overeind te komen. "Ik kom je niet betaald zetten voor dit hier," en hij tikte daarbij op zijn gebroken kaak. "Dat was een liefkozing vergeleken bij de klap die Fay me net tevoren gegeven had. Je deed me er bijna een plezier mee. Maar daar wilde ik het niet over hebben, jij stomme kaffer, als je niet heel gauw je vieze dwaze dromen van je afschudt, zal ik je wakker komen maken, snap je dat?"

"Nee, dat snap ik niet."

"Goed dan, dan zal ik het zo duidelijk maken, dat je me wel begrijpen moet. Als ik nog een keer zie dat je op die verachtelijke manier naar Fay kijkt, dan kom ik je ogen dicht timmeren, hoor je. Ik zweer het je, man. Dat meisje is net zo onschuldig als er ooit een op Gods aardbodem rondgelopen heeft. Ik heb haar nog nooit gekust, laat staan de dingen die jouw verwrongen brein over ons heeft gefantaseerd. Luister hier: toen jij ons hier die avond zag waren we onderweg naar de muziekhal. Ze speelde voor me, en daarna zijn we een eind gaan lopen. Diezelfde avond heb ik mijn antwoord gehad. Nou zitten we in hetzelfde schuitje, jij en ik. Ben je nu tevreden?"

"Is dat waar, Randall?"

"Waarom zou ik je wat voorliegen? Zie je niet hoe ik er aan toe ben? Ik houd van dat meisje, man, je weet niet wat het is!"

Voor het ogenblik vergat hij tegen wie hij het had.

"Nee, ik weet niet wat het is, hè?" mompelde Bruce. "Randall, als jij zolang achter haar aan gelopen had als ik, kon je misschien beginnen te begrijpen hoe ik me voel."

"Wel, als je dan nog een greintje om haar geeft, zou je dat kunnen tonen met haar tenminste fatsoenlijk te behandelen — verdraaid nog aan toe, ik breek meer dan alleen maar je kaken." Zijn ogen glommen met de donkere glans van koud staal.

Bruce kwam overeind met een vertrokken gezicht. Hij was magerder geworden deze laatste weken.

"Het spijt me, Randall," zei hij. "Neem het me niet al te kwalijk. Ik zie nu dat ik verkeerd was. En ik had beter moeten weten dan zoiets van haar te denken. Maar ik was bang voor jou. Ik snap nog steeds niet wat je hier eigenlijk uitvoert."

"Dat zal wel niet. Maar misschien kan ik je uit de droom helpen: Ik kwam naar Wharton met maar één bedoeling — om bij Fay Thurston te zijn, om te proberen haar voor mij te winnen. Maar ik heb het spel verloren."

"Ik snap er niets van, Ranny." Zijn stem was merkwaardig milder geworden. "Ik weet zeker dat ze van je houdt. Als ze naar mij maar eenmaal keek, zoals ze naar jou kijkt, man, dan was het leven tenminste de moeite waard. Wat is er aan de hand? Waarom gaf ze jou de bons?" "Godsdienst." Hij sprak het woord uit met afschuw. "Ik ben niet vroom genoeg, snap je?"

Bruce staarde naar buiten. Het antwoord bracht terug in zijn gedachten die avond dat hij Fay verteld had, dat zij altijd een inspiratie voor hem zou betekenen. Inplaats daarvan had hij zich door de ervaringen van de laatste weken laten wegslaan van het enige wat hem kracht kon geven: zijn geloof. In een ogenblik doorzag hij de situatie. Hij was helemaal mis geweest. En nu had hij medelijden met Randall, met Fay ook. Die twee hoorden bij elkaar; ze hielden immers van elkaar. Hij legde zijn hand op Randalls schouder.

"Het spijt me, Ran," zei hij zacht, "maar ik geloof stellig dat het nog wel terecht komt tussen jullie. Je krijgt haar wel. Zij houdt van je, man. Voor jou is het niet zo hopeloos als voor mij."

Bruce's plotseling veranderde houding deed Randall wondergoed. Opnieuw, in wederzijdse sympathie sloegen deze beide kerels de handen ineen, maar nu was het een gebaar van de bekrachtiging van een levenslange vriendschap.

Randall ging terug naar zijn eigen kamer met een vreemde blijdschap in zijn hart, met een gevoel, dat er in al het donkere van zijn leven toch nog licht was.

Toen vond hij het briefje dat onder zijn deur geschoven was en zijn hart sprong op, want het adres erop was Fay's handschrift. Hij ging er bij zitten voor hij de enveloppe opende. "Beste Ranny," las hij, alsof er nooit iets tussen hen geweest was. Zijn hart begon heftig te slaan terwijl hij verder las. "Ik zou je graag even spreken, hoe eerder hoe beter." Dat was alles, behalve de handtekening: "Fay".

En hij bezon zich niet lang. In zijn overhemd, zonder das, en met open kraag, liep hij snel het terrein over. Hier en daar waren jongelui aan het spelen met een bal in de zachte voorjaarslucht. Hun vrolijke lach en opgewekt gescherts klonk over de schemerige ruimte en terwijl hij ze passeerde vroegen ze hem om mee te doen. Maar hij had geen tijd, hij liep regelrecht naar het meisjesgebouw waar hij naar Fay vroeg.

Ze kwam onmiddellijk naar beneden. Hij was nerveus en opgewonden, maar zij leek vreemd kalm.

"Hallo, Ranny, ben je erg druk vanavond?"

Het leek bijna op een vrijpostige uitdaging en het verbaasde hem erg.

"Nee, hoezo?"

"Wel, je vindt het natuurlijk erg gek, maar ik moet vanavond nog naar Chicago om de elf uur trein van New York te halen, en ik vroeg me af of je misschien mee kon gaan. Ik denk wel dat ik toestemming voor je kan krijgen onder deze omstandigheden."

"Je weet best, dat ik dolgraag meega. Dit is meer dan ik durfde hopen."

"Nee, zo moet je het niet bekijken, Ranny, toe. Dat is voorbij. Ik dacht dat we evengoed goede vrienden konden blijven, of niet?" Dat was een tegenvaller. Zijn opwinding kreeg meteen een flinke klap. Hij zei: "Ja, natuurlijk," maar inwendig dacht hij: "Dat weet ik echt niet". Toen vroeg hij: "welke trein nemen we?"

"Half tien dacht ik."

"Moet je iemand afhalen?"

"Ja, mevrouw Wentworth, weet je wel? Je hebt toch wel gehoord van dat verschrikkelijke ongeluk, niet?"

"Bedoel je die taxi, die tegen een boom op gevlogen is?"

"Ja, het was Jack Wentworth. Hij was bijna onmiddelijk dood; dronken geweest, zeggen ze. Die arme mevrouw Wentworth. Ze blijft bij me tot na de begrafenis. Maar ik wilde jou graag mee hebben."

Randall voelde plotseling al z'n plezier verdwijnen. Dit was iets verschrikkelijks, en het zou geen lolletje worden, maar hij kon er natuurlijk niet onderuit. En dat Fay zo koel deed, was misschien nog een ergere tegenvaller, die hem bijna verbitterde. Zijn hoop was plotseling zo aangewakkerd dat hij met een wel heel erge bons op de begane grond van de werkelijkheid terugkeerde. Hoe kon ze zo koud en nuchter zijn?

In werkelijkheid had Fay hem gevraagd omdat ze na een intense worsteling tot de conclusie was gekomen dat ze hem niet missen kon. Maar hoe zou Randall dat kunnen vermoeden, nadat hem zo droogweg te kennen was gegeven wat hun verhouding diende te zijn: alleen maar vrienden. Dat was immers het meest krankzinnige idee ooit verzonnen? Hoe kon je "alleen maar vrienden" zijn als je in werkelijkheid van elkaar hield met een diepe liefde? Dat was immers onmogelijk? Misschien, als er jaren over verlopen waren, maar nu . . .?

En toch moest hij zijn best doen om zijn rol zo goed mogelijk te spelen.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:
Birth-announcements .... $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:
Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Thankful to the Lord for His gift:
GLENDA - JAYNE - TENA
born July 11.
How precious also are thy thoughts unto me, O God!
Ps. 139:17.
Glenda has two brothers:
Roy and Mark.
Amse and Ans Pel.
2350 Pitt - River Rd.
Coquitlam, New Westminster, B.C.

With great thankfulness to our Lord, the Giver of life, we announce the birth of our daughter and sister
SYLVIA LYNN
on July 17, 1963.
John & Alice Bokma (nee Assies).
Shari - Lee.
R.R. 5, Simcoe, Ont.

With great thanks to God, the Giver of all life, we are happy to announce the birth of our daughter
LORRAINE ELIZABETH
A sister for Arnold & Robert.
Mr. & Mrs. H. Kaemingh.
July 24, 1963.
Stratton, Ont.

Engaged:
MARTIN OLDENGARM
and
JENNY VAN ARRAGON
Mt. Brydges, Ontario.
August 3, 1963.

Engaged:
MARGARET TEN HOOR
to
Mr. EDWARD VANDER ZWAAG
August 2, 1963.
Hamilton, Ont.

Mr. and Mrs. J. W. Bomhof, 4353 Wilkinson Rd., Victoria, B.C. wish to announce the marriage of their daughter
JOANNE INGE
to
Mr. CORNELIUS TOLSMA
son of Mr. and Mrs. R. Tolsma, Haarlem, Holland.
The ceremony will take place on Saturday, August 17th, 1963, at 7.30 P.M. in the First Christian Reformed Church, 661 Agnes St., Victoria, B.C.
Rev. R. W. Popma officiating.

WILLEM HOOGENDAM
en
ANNA CLASINA DE ZOETE
hebben het genoegen U, ook namens de ouders, kennis te geven van hun huwelijk.
De voltrekking heeft plaats gehad op Donderdag 8 augustus j.l. om 2.30 uur in het Raadhuis te Naaldwijk, Holland.
Kerkelijke bevestiging om 3 uur in de Ger. Kerk te Honselersdijk door de Weleerwaarde Heer Ds. A. Kuyvenhoven van Lethbridge.
Honselersdijk, P. Hordijklaan 6, augustus 1963.
Adres na 15 augustus:
R.R. 6, Woodstock, Ont.

Mr. and Mrs. C. Lof, St. Catharines, Ont. announce the wedding of their daughter
ELIZABETH
to
Mr. HENRY P. NIENHUIS
from Sarnia, Ontario, on Wednesday, the fourteenth of August, nineteen hundred and sixty-three, at seven o'clock in the afternoon in the Maranatha Christian Reformed Church of St. Catharines, Ontario.
Rev. A. H. Venema officiating.

Urgent
The family aid of the first Chr. Ref. Church Toronto is in urgent need of a
FAMILY HELP
Please contact Mrs. T. Douma, tel. 759-8316, 2 Swift Drive, Apt. 302, Toronto 16, Ont.

Voor
FARMS en HUIZEN
in
Hamilton en omgeving
stelt U zich in verbinding met:
Jack Bylsma,
Real Estate
1607 King Street East,
HAMILTON, ONT. LI 9-3894

Mr. and Mrs. Charles Huizenga of Bloomfield, Ontario, announce the marriage of their daughter
SYLVIA
to
Mr. PAUL HORDIJK
of Burlington, Ont., on Saturday, August 3rd, 1963 in the Bethany Christian Reformed Church of Bloomfield, Ont.
Rev. J. Zantingh officiating.

Mr. and Mrs. Benschop, Little Britain, Ont., announce the marriage of their daughter
ADRIANA
to
Mr. JOHN STRUYK
son of Mr. and Mrs. A. Struyk, Trenton, Ont., to take place Aug. 9, 7 p.m. in the Rehoboth Christian Reformed Church of Bowmanville, Ont.

Heden ontvingen wij bericht uit Groningen, Holland, dat onze Vader en Grootvader
LAMMERT HUIZENGA
is overleden op de leeftijd van 79 jaar.
Wij danken God, dat wij zulk een Vader en Grootvader mochten hebben, wiens levenslied was:
"Ik heb geloofd en daarom zing ik".
Zijn kinderen:
Thistletown:
Willy en Diet Huizenga.
Peterborough:
Jan en Trees Huizenga.
Stoney Creek:
Schelte en Tiny Flameling.
en kleinkinderen.
29 juli 1963.
53 Barker Avenue,
Thistletown,
P.O. Rexdale, Ontario.

De Here nam plotseling door een noodlottig ongeval uit onze familiekring weg ons geliefd kleindochtertje
ELSIE JANET (ALICE) BAKKER,
op de jeugdige leeftijd van bijna 6 jaar.
"Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijn."
(Jesaja 43 : 1b).
27 juli, 1963.
Strathroy, Ont.
Familie Warner Elema.
Buren R.R.,
familie Daniel Bakker.

On Saturday, July 27th, 1963, the Lord took unto Himself in a fatal accident our beloved president
WILLEM HEIDELBERG,
at the age of 37 years.
His Lord said unto him, "Well done, thou good and faithful servant, enter thou into the joy of thy Lord."
May our Covenant God comfort and sustain the bereaved family.
The Board of the John Calvin School, Strathroy, Ont.

De Here, Wiens wegen onbegrijpelijk zijn, nam plotseling tot Zich in Zijn hemelse glorie, ons zo geliefd dochtertje en zusje
ELSIE JANET (ALICE)
op de leeftijd van bijna 6 jaar, en
onze beste vriend
WILLEM HEIDELBERG,
op de leeftijd van 37 jaar.
Dat zij thans juichen voor God's troon is ons tot rijke troost.
Psalm 23 (berijmd).
Jan Bakker.
Helena Bakker—Elema.
Danie.
Warner.
Rolph.
Eddy.
Johnny.
27 juli, 1963.
R.R. 3, Strathroy, Ont.

On Friday, July 5th, 1963, after a long and tragic illness, our Heavenly Father took our beloved daughter, sister and grandchild
JANIE
into her eternal home, at the age of three years.
Mr. and Mrs. John Huizenga.
Ricky.
Grandparents
Mr. and Mrs. Charles Huizenga, Bloomfield, R.R. 1.
Mr. and Mrs. Jack Hoekstra, Artesia, Californa.

Na een ernstige ziekte heeft de Here tot Zich genomen Zijn kind
JAN DROST,
in de ouderdom van 27 jaar.
Zijn volkomen bereidheid om heen te gaan en zijn verlangen om bij de Here te zijn is ons tot grote troost in dit zware verlies.
Piea Drost (nee Haan).
Raymond.
Kim.
R.R. # 2,
Owen Sound, Ontario.
28 juli, 1963.

We wish to thank everyone who expressed their kindness and sympathy during the recent bereavement of our son.
Mr. and Mrs. S. VANDERGOOT.
1632 Borden St., London, Ont.

Are there
MINISTERS,
spending the holidays in or around Vancouver, B.C. between August 18 and Sept. 8 (inclusive) who will conduct the morning services in the "Bethel" C.R.C. of Vancouver? Write to: M. Kingma (clerk), 2881E. 10th Ave., Vancouver. Tel. 255-9934.

Two young ladies would like to
CORRESPOND
with two young men of the Christian Reformed Church. Age of one between 25 and 29 and of the other between 35 and 38. Please send picture. Write to # 1629, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

Gevraagd per 1 Sept.:
EEN FLINKE ARBEIDER
op dairy farm, gemengd. 5 Mijl van Chr. school en Chr. Ref. Church van Jarvis. W. Van der Molen, R.R. 7, Jarvis, Ont. Tel. Hagersville 768-3937.

Wanted:
FARM HAND
with experience in dairying. Must be able to take responsibilities. Steady job. Good wages. Bulkley Dairy, Box 695, Smithers, B.C.

---

2 ROOM APARTMENT TO RENT
in Dutch home, close to Church and bus route. Central Hamilton. JA 2-7367.

Gevraagd: In goede Canadese familie een
ZELFSTANDIG MEISJE OF VROUW
Aanvangssalaris $ 130.— per maand. Werkster aanwezig. Prettige werkkring. Inlichtingen: Mrs. B. Meyer, 302 Highpark Ave., Toronto 9. Tel. 767-3868.

Voor een geslaagde vacantie met de hollandse gezelligheid.
"Little Europe Resort"
Bracebridge, Muskoka.
Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid.
R. S. Bakema Tel. 645-2738
(35 mijl van de Chr. Ref. Church in Orillia)

For Sale
Four miles from town, Chr. Ref. Church and School, a
75 ACRE FARM
Good house, 4 bedrooms, livingroom, kitchen, bathroom and laundryroom. Oil furnace. Good barn and double garage. Contact: G. Roffel, R.R. # 4, Trenton, Ont.

Wij willen graag proefnummers zenden aan hen die ons blad nog niet lezen. Als U namen en adressen hebt, wilt U ons die dan even zenden! Ons adres is: Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Hartelijk dank!

THE CHRISTIAN CHOIR ASSOCIATION
"CRESCENDO" OF ONTARIO
will hold their
Tenth Annual Music Festival
at the more centrally located
Ontario Park, in St. George, Ont.
(situated near Highways 5 and 24)
on Monday, August 5th, 1963
Opening at 10 o'clock a.m.
Special evening entertainment for young and old alike!!!

TEACHERS WANTED

The John Knox Christian School, Wyoming will be in need of a
TEACHER
for grade 1 and 2, commencing September 1963. Apply to: Wm. De Boer, R.R. 2, Petrolia, Ont.

The Jarvis Canadian Christian School will be in need for
ONE TEACHER
qualified, for grades 5b and 6, by Sept. 1, 1963. Please send applications to Mr. A. Norg, R.R. 4, Hagersville (Ont.).

Vancouver Calvin Christian School is in need of an
ADDITIONAL TEACHER
for grade 2 and part of grade 3. Attractive salary, NUCS pension, medical insurance, and other fringe benefits. Please give complete information in the first letter to Mr. C. Pel, 1976 50th Ave., Vancouver, B.C.

The Calvin Christian School at Clinton, Ont. invites applications for a
TEACHER
for the lower grades. Experience preferred. Sec.: K. VandenHeuvel, R.R. # 2, Goderich, Ont.

Williamsburg Chr. School Soc. will be in need for
A PRINCIPAL AND A TEACHER
Please send applications to A. Oosterhof, secr., Box. 121 Chesterville, Ont.

Drayton Calvin Christian School is in need of
A PRINCIPAL and A TEACHER
for the grades 2 and 3. Please send your application to G. Lubberts, Secr., R.R. 2, Drayton, Ont.

WILLOWDALE CHRISTIAN SCHOOL
in
METROPOLITAN TORONTO
requires
TWO QUALIFIED TEACHERS
for primary grades. Ability to teach music is recommendable. Prospective applicants must not forget that Toronto is a very large city and what is more, it is a University centre, with nearly unlimited opportunities to increase academic and other educational standards.
Send applications to: S. Smilde, 367 North Taylor Mills Dr., Richmond Hill, Ont.

HELP!
We want to open a Christian School in September of this year. Still need a
TEACHER *and* PRINCIPAL
If you can come or know of someone who could help, please contact us.
CALVIN CHRISTIAN SCHOOL
CALGARY, ALBERTA
% F. Ruiter, 3335 Boulton Road, Calgary — Phone 289-5748

NEW BOOKS
Prof. Dr. Ir. H. VAN RIESSEN:
"Christelijke Algemeenheid"
(A defence of Christian organization) .... $ 1.55
"Mens en Werk" .... $ 2.10
"Filosofie en Wijsheid" .... $ 0.85
De moderne Cultuur en de Chr. School .... $ 1.10
Dr K. J. POPMA
Wijsbegeerte en Anthropologie $ 2.95
Speelman's Bookhouse
10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont.
Tel. 741-6563

Voor ROOKVLEES en PLOCKWORST
Gesneden of aan een stuk is het beste adres:
HOPMAN'S
MEAT MARKET
5 Emma St. Tel. EL 2-0740
CHATHAM, ONTARIO
P.O. Box 612
Alles is "Government Inspected".

GROEPSREIS
per s.s. RIJNDAM van Montreal naar
HOLLAND
Vertrek 16 augustus. Terugreis van Rotterdam 15 oktober.
25% KORTING
op de heen- en terugreis.
Volledige inlichtingen kunt U ook krijgen in onze stand op het Choir Festival St. George, Ont., op 5 augustus.
Koops Travel Service Ltd.
Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada.
543 Brant Street BURLINGTON, ONT. NE 4-1813
(Dag en nacht bereikbaar)
Kantooruren: 9 tot 6 uur (inclusief Zaterdag); Donderdag & Vrijdag 's avonds open tot 9 uur.
IN OSHAWA en omgeving bezoek of bel:
Mevr. G. VAN HERWERDEN
741 King Street East, Oshawa, Ontario. Phone 728-0281.

GRADUATES OF THE HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL RECEIVE ONTARIO DIPLOMA

The following grade 12 students have passed the examinations and consequently received the diploma of the Ontario Department of Education:

Nancy Bekkering, Hamilton; Bruce DeBoer, Toronto; Peter De Jong, Hamilton; Nancy Gritter, Fenwick; Ann Hamming, Dunnville; Pauline Heeringa, Stoney Creek; Alice Hellinga, Wellandport; Ria Klein, Hamilton; Henry Lise, Orangeville, Andrew Schaafsma, Burlington; Renske Schuurman, Hamilton; Jopie Span, Kingston; Edith Sterkenberg, Hamilton; David Tigchelaar, Waterdown; Harry VanderWal, Hamilton; Jake VanDijk, Hannon; Brian VanStaalduinen, Stoney Creek; Diane Vissers, Hamilton; Gerald Wildeboer, Toronto; Fred Witvoet, Hamilton.

We heartily congratulate them all. With the parents and the High School Society, we rejoice in the growing list of graduates.

BRONCHITIS?
blaas, darm, gal, lever, long, maag en nierziekten, hoge bloeddruk, hoofdpijn, reuma-jicht-ischias, uitslag-jeuk, spatten, struma, vall. ziekte, verkalking, verlamming, zenuwzwakte of ontstek., of enige andere slep. ziekte? Met onze onschad. Florageneeskruiden ongelooflijk mooie resultaten.
Voor Canada uitsluitend volle kuren (9mnd.) à $18.00 bij vooruitbetaling.
Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

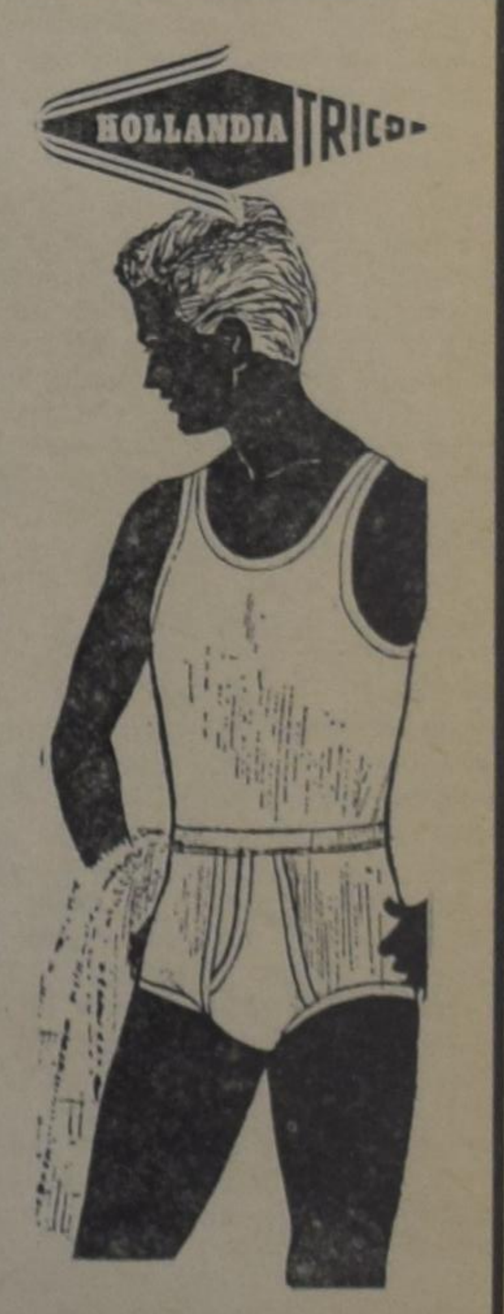

ADONA, het extra sterke en soepele ribtrico dat de favoriet van vader en zoon is. Met verwisselbaar elastiek.
Overal in Canada verkrijgbaar bij onze agenten.
IMPORTEUR:
JANKOK Ltd.
5250 Yonge Street, WILLOWDALE, ONT.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Bunga: Chief Botha Sigcau, Paramount chief of Eastern Pondoland, addressing the United Transkeian Territories General Council during a debate.

Crisis in South Africa

by John Knight

Part 2 - From Van Riebeeck to Verwoerd

"Uit duisend monde word die lied gedra.
Ek sluit my oë; soos 'n serafskoor
Val daardie stemme strelend op my oor:
'Nkosi sikelel' i-Afrika!
Ons vra u seen, o Heer, vir Afrika!
Ek kyk, en sien die skare voor my staan:
Zoeloe en Kosa, Soeto en Sjangaan,
En ek, 'n blanke — vele volkre, ja —
almal verenigd om Gods seen te vra
op net een tuiste, net een vaderland,
want die Alwyse het ons saamgeplant
en saam laat wortel in Suid-Afrika.
'Nkosi, sikelel' i-Afrika!
Seen, Heer, die land wat vele volkre dra."

(H. Fagan)

In many respects there are many parallels between Canadian and South African history. Both countries were settled by West European pioneers, Both were until recently partners in the British Commonwealth and both have a bilingual culture.

In Canada the British followed the French, in South Africa the British followed the Dutch. In French Canadian history textbooks we read about "notre tâche apostolique", the main reason for settling New France. The religious motive among the early Cape settlers was also very strong. The settlement of both countries took place at approximately the same time.

It was Jan Van Riebeeck, a ship's surgeon who founded a refreshment station at the Storm Cape for the Dutch East India Company in 1652. Almost immediately a number of families moved away and settled along the coastal strip east of the Cape. Others moved north. The young colony did not amount too much until the first Huguenots arrived in 1688. Their influence has been extremely strong throughout South-African history. Du Plessis, Du Toit, Botha and De Villiers are typical Afrikaner names. It is wrong to speak about the Dutch at the Cape after 1688. Afrikaners, even though their language is close to Dutch, are a mixture of Dutch, French Huguenot and also German settlers.

Children of Tswana tribe play outside one of their homes which is walled and decorated according to tribal custom.

Soon slaves were imported from West Africa and from the East Indies.

What about the natives?

Some would like us to believe that the early settlers moved into black territory and that now, three centuries later the black ought to push them off the continent and reclaim their lost country. This is wrong. The Cape was a lonely place before it was settled and in those early years the only natives encountered by the whites were small groups of Hottentots, Bushmen and Strandlopers. These were primitive tribes which knew little about cultivation. They were not warlike and were never a threat to the colony. Few of these stone-age people remain today.

It was many years after Van Riebeeck that the white man encountered migrating Bantu. With their cattle they poured from the north into the same country the Dutch trekkers were moving into. After many conflicts a boundary between white and black was agreed upon (1776) but Bantu cattle raids into Boer territory continued, resulting in six or seven Kaffir Wars. What is now Transvaal and the Orange Free State remained unsettled until the Great Trek of 1836.

Britain seized the Cape from the Dutch in 1795, they acted under mandate of the exiled Prince of Orange who did not want the Cape to fill, as Holland, into the hands of the French.

British rule became permanent by the Treaty of Paris in 1814 and the Dutch were paid six million pounds by way of compensation. Soon the British flocked to the Cape and within a few years the character of the country changed. English was to replace Dutch as the official language, a new judiciary system was introduced and slavery was abolished. At that time there were about 35,000 slaves in South Africa.

The Great Trek is the most important event in Afrikaner history. About ten thousand Afrikaners moved north, beyond the boundaries of the colony and across the Vall River. Others moved into Natal where the treacherous Dingaan and his Zulu followers killed the first group of settlers. Dingaan was defeated in the Battle of Blood River and his successor accepted the rule of the Boers. The British however forced the Boers to leave Natal and made Natal become a British colony.

The next few years saw the beginning of native segregation. In 1843 Basutoland became a native state under British protection. A large native preserve was established in the Transkei area and preserves were also established for the Zulus in Natal by 1848.

Soon the independence of Transvaal was recognized by Britain and it seemed that clashes between the British and Afrikaners were come to an end. The Boers could settle down and establish permanent homesteads. In the isolation of their lonely land they carved out a new existence.

Discovery of diamonds and gold

In 1867 diamonds were discovered on the Orange River in an area under the authority of the Orange Free State, an independent Boer republic. The British promptly annexed the area, under much protest of the Boers. Ten years after the discovery the entire two Boer republics were annexed by the British. Again the Boers were under the rule of the British.

The Boers, led by Oom Paul Kruger revolted and proclaimed their independence once more. Kruger became president of the South African Republic. After two military defeats the British once more recognized the independence of the Boer republic.

The next event of major importance was the discovery of gold in Transvaal. There was a wild goldrush from all parts of the world and Johannesburg was established as a boom town. Within

(Continued on next page.)

Number Fifty-three of a Series

Liberation !

by Ineke Parlevliet

"Well," John said, "although it took me quite some time to join the Canadian Army in September, it won't take all that time to tell the story. It started that Sunday when the Airborne troops came down in Arnhem, as you remember. When the Tommies were fighting in the central part of the city, I . . ."

"O, John, please, wait a minute," Rita said, who just came in. "I'm making coffee and will be ready in a second. I would like to hear the story, too!"

"Okay, okay," John smiled. "Let's have coffee first. Good idea! Coffee with Camel, what do you think, Mr. de Hoog?" Of course John had never met the old couple before, but they got along together very well and in spite of her age, Mrs. de Hoog was charmed by the attention of the young, pleasant looking soldier, who happened to be the 'lost' son of her host and hostess.

"That tastes delicious!", she said approvingly, sipping slowly at her coffee. "It's quite a difference with what we've had the last years!"

"Well, I knew you didn't smoke, Mrs. de Hoog," John said, "so I thought I'll take some real coffee along for you and the other ladies in the house."

"You did not even know I existed," Mrs. de Hoog protested with a happy smile, "but nevertheless I'm glad you brought this Canadian coffee with you. You can have all the cigarettes in the world in exchange for a good, pre-war cup of coffee like this!"

The de Hoogs had been wise enough to stay inside the whole day. They would not have been able to stand the excitement and tiresome waiting like the others, but kind, grateful people as they were, they were happy enough to celebrate the liberation with a few cigarettes and cups of real coffee. Having no children or a home to go to, they were relieved and thankful that they could stay at the van Dongen's home as long as they wished.

"You and your little cat almost belong to our family," Mrs. van Dongen had said earlier that night, "and it would be very strange for us if you were not living with us any longer. So, please do stay and don't hurry to leave us." Mr. and Mrs. van Dongen were so happy and grateful for John's safe return that they would gladly have taken in anybody else who needed a temporary home.

When coffee had finally been served, John was able to continue his story, every member of the family listened attentively. They had been sitting like this when Uncle John had informed them about the days of terror in Arnhem and when Wieske had related her exeriences, when Dick had come back from prison, when Mrs. van Dongen had told the others about her imprisonment in Sunset Glow and her conversation with Major Staubritz, when Mr. van Dongen had walked into the house a free man again, but yet this time it was different from all the other times: This was the very first time in years that the whole family was together as free people in a free country.

"There we go again," John said, lighting a new cigarette. "As I said I knew that the Tommies were fighting in the central part of the city. We had seen many of them coming down by parachutes and their number seemed so great to me that I was convinced that within one or two days the battle would be over and Arnhem would be in Allied hands. The idea that I was sitting at home with my arms folded while foreign soldiers were fighting for our freedom, was something I could not bear. I don't think the moment that I sneaked out of the house I realized how much danger could be involved in my trip to the heart of the city. All I wanted was to lend a hand. How, I did not know. In fact I never thought about that too clearly. I somehow got the idea that I could be helpful to the Tommies. I knew the city quite well and its environment. I left a note, as you know. I was convinced that you would have given me permission to leave, Dad, so I did . . ." John looked at his father.

Mr. van Dongen smiled vaguely. "I'm not so sure, John. I realized the dangers better than you would have, and knew also that a young, unarmed and unexperienced boy your age could hardly be of any help to enemy or friend. On the other hand I can understand your desire to join in and now that you are back safely, well . . . I'm rather proud of you and very grateful that God has kept you, John. Whatever your experiences might have been, He has been with you. You agree on that?"

"Yes, Dad, that's true. Otherwise I wouldn't have been here . . . It was not easy to get to the central part of the city. Shells were coming down like hail stones, although these were much more noisy. I had to run from one hiding place to another. I was sure that if the Germans saw me, they would have shot me that very instant and perhaps the Tommies would have, too. I had never seen a battle like that. It was a real man to man fight and in a way it resembled the hide and seek games of our boyhood, the only difference was that if they found you this time you would be "dead" indeed and out. Anyway, I reached the city, unhurt, but I don't think unseen. I dived into the cellar of the first house which seemed rather sturdy to me and there found a large family together screaming their heads off when I opened the door. But we soon came to a better understanding and had a rather good night together, by that I mean that the house remained undamaged in those hours and that not a single soldier, German or British, came to disturb us. Perhaps you know the family, Mother. Grotenbeek is their name. They live on Rhine Street."

Mrs. van Dongen nodded her head. "I've heard about them from Aunt Henny. They belong to our church and Mr. Grotenbeek is accountant or something, isn't he?"

"Yes, that's the family. Well, they were very helpful. I told them that I wanted to join the Tommies, but they persuaded me to remain with them for the time being because they were convinced it was a silly thing to do. I finally gave in. And I'm glad I did. I know now that I wouldn't have been welcomed by a single Allied soldier. They had too much on their hands as it was. We were still convinced that the following day we would be freed, and that the fighting would be over. Well, it wasn't and you know that the battle was finally lost. After a few days this became clear to me. The whole city had to be evacuated, but I refused to go and remained behind in Grotenbeek's cellar, which was fortunately supplied with canned fruits and vegetables, meat and potatoes. I was not particularly fond of a menu, it consisted of half cooked, cold beans, sour pears and pieces of meat with jellied gravy, but at least it gave my stomach something to do. The worst part was that I had to hide from the Germans. If they found out that I had refused to obey their orders, they would not have wasted two words on me, just one bullet would have done the trick. It was quite nerve racking. I heard the shooting outside, sometimes close by and than farther away. I was never sure if soldiers would seek shelter in my cellar and then the question remained of what nationality those particular soldiers were. But no one came. After four days I was very anxious to change my living quarters, one with a greater variety of food, so I left. The shooting seemed farther away and when night fell I started my journey. My aim was to cross the Rhine, knowing that at the other side near Nymegen a big allied army was situated. If I could cross the Rhine and reach them, my wish would be fulfilled, then I could offer them my help. I had no idea whether or not the Rhine Bridge was still intact, but that did not really matter. I could never have crossed that bridge anyway. Too easy a target for either side. The best thing to do, it seemed, was to cross the Rhine by swimming . . ."

Mrs. van Dongen was listening with increasing fear. She saw her son sitting opposite, and yet the idea that John had been playing such a dangerous game, frightened her as if she had no idea about the outcome of his adventures. She frowned her forehead. John saw it.

"I know, Mom," he said. "You've always forbidden us to swim in the Rhine, but just for this time only, be glad that I've been disobedient a couple of times in previous years. Now at least I knew I could make it — if nothing special happened of course — and I had had a bit of experience with currents and things like that."

Mrs. van Dongen did not answer, but sighed deeply, refusing to commit herself as far as the obedience of her children was concerned.

"So you did swim over," Bart said, satisfied that this part of his story proved to be right. But John had to deprive him of his prematurely derived conclusion.

"No, Bart, I didn't. Everything came off differently than I had planned. I had hardly gone a couple of blocks in that dark, lugubrious street, lighted only where houses and buildings were ablaze, when I realized that I was a first class idiot. I should have stayed put. I could hear footsteps in front, behind and around me, I saw shadows and ghosts everywhere, whether they were real or not. I still don't know, I smelled the stench of dead bodies and burning houses and felt as if I had landed in Hades' underworld. I understood that the fighting was even more severe than a couple of day ago, but that it took place deeper into the city, closer to the Rhine. If I tried to break through this line I might as well commit suicide. So I looked for another hiding place as fast as I could. It was not so easy to find one with a good cellar, but finally I succeeded. It was pitch dark and I had no idea how comfortable my new home would be. Well, to be honest, it was not comfortable at all. I slept on the cold bare floor and the next morning I found out that there wasn't even a raw potato to eat. Either the owners had taken all the food with them or else the woman belonged to that group of lazy housewives, who never preserve a cherry or bean. I stayed there until the next night, wishing fervently to be back at the meat pots of Egypt. To make a long story short, I changed houses four times, getting more hungry and more discouraged each time, and I almost gave up the chance to come out alive. I had been in the city for more than a week now and death and disaster seemed to multiply by the day. That the Tommies were losing the battle was quite obvious to me. Of course this did not cheer me up either. There was nothing I could do all day, except read. In every house I found some books, but I tell you, you can't concentrate on a detective story too hard when at any minute you expect to become a victim of a murderous assault yourself. I really learned to pray there and maybe for the first time in my life I received comfort and courage from it . . . I mean . . . eh . . . that I felt God's presence which I had never experienced like that before . . . Of course, I have always believed in God, but now I know that there is a lot of difference between a personal belief and just eh . . . well, just knowing that there is a God somewhere . . ."

It was not easy for John to talk so openly about these things, but he did it and the manner in which he did it, filled his parents with joy and gratitude. God had heard their prayers also in this regard and had strengthened John's faith. It could easily have been so different if God had not watched over His child.

"On the eighth day I was so starved that I had to go to another house again in the hope of finding food," John continued. "I hardly recognized the city any more. So many streets and houses were blown to pieces or burnt to the ground that this district resembled a ghost town. It was very difficult to orientate myself and several times I was completely lost. But now I had decided that I would not try to cross the Rhine in the city, because that was too dangerous. The sensible thing to do, I thought, was to move away from the fighting area, to leave the city entirely and attempt to cross the Rhine going farther West, direction Renkum . . ."

For a moment John paused. No one said a word. They were spellbound. If I had known all these things, Mrs. van Dongen thought, I could never have slept one more night.

"To live in cellars all by yourself without much food and water is no fun," John went on, "but to roam through deserted and ruined streets with not a soul alive, is worse. I could still hear shooting in the distance, but the part of the city in which I was walking now, was as quiet as a graveyard and it indeed looked like a sinister cemetery to me. Not even a bird was to be seen . . . only bodies of soldiers and animals. And for the rest: charred houses, stores, trees, churches and what not. It was for me the most desolate place on earth and Robinson Crusoe could not have felt more lonesome than I did. I was hungry, dirty, thirsty and dog-tired. Of course, I still had to be very careful that I was not spotted by a German soldier, sometimes it took me more than ten minutes to cross a street. You will understand that in this way I did not progress very fast . . .

In the afternoon of that eighth day I was so terribly thirsty that I had to look for something to drink. I could open hundreds of taps, but as there was no more water, I could save myself that trouble. All I could hope for was to find a house not too badly damaged with a few cans of fruit juice, bottles of beer, wine, lemonade or the like. Well, I did find a house like that, but besides a good supply of food and drink, there was even a much nicer surprise . . . three Tommies!

(To be continued.)

South Africa

(Continued from page 7)

a few years its population topped 100,000 of which about one half were natives. Cecil Rhodes, a clever Briton soon controlled a large share of the gold business, he already owned most of the De Beers Mining Corporation (Diamonds) and became one of the wealthiest men of his time.

Shortly afterwards he became prime minister of the Cape Colony and he began to approach president Kruger about a merger of the Republic with the colony into one Union. Kruger wanted no part of it. The conflict between the two men worsened, which should surprise no one since it would be hard to find two people of a more different temperament. Kruger, the father of his pioneer country, deeply religious, tough and stubborn, devoted to his people and family. Rhodes was the excentric bachelor, unscrupulous, wealthy and given to fantastic dreams of building a world empire. Rhodes staged a revolt which failed, but war was inevitable. In 1899 the Boer War broke out. The Boers, soon greatly outnumbered, lost and once again came under the jurisdiction of the British. Their homesteads were burned and 120,000 Boer women and children were shipped to blockhouses and concentration camps. 20,000 of them died there. An ugly page in the history of South Africa.

Since the end of the Boer War, the Boers, through political action slowly gained the upper hand. Their language, Afrikaans became accepted as a second official language of the Union. Distrust for the British continued, one hundred years of oppression and treason cannot be forgotten overnight! For the Boers, whom we will call Afrikaners from now on, victory was not achieved until 1961 when the Union of South Africa became an independent republic.

In this short survey modern South African history has not been discussed. The important events since the Boer War were mostly of a political nature and will be dealt with in the next part in our discussion about Apartheid.

(To be continued.)

FOR THE BOYS AND GIRLS

Presently, you are in the middle of your two months vacation. We presume that you are all having a good time, especialy staying away from your school books. Some of you are working on a dairy farm helping your father or uncle; some of you are picking fruit for the fruit farmer down the road; some of your are helping mother with the summer housecleaning or taking care of your brothers and sisters at home, and then too, there are some of you outside playing games all day long with an occasional dip in the nearby lake or pool.

Surely, many exciting things have happened during your holidays so far. We would like to share your excitement with you. What we have in mind is for you boys and girls between the ages of 8 and 15 to write us an essay or story. These stories **must** be true.

Should some of you have a little difficulty for your opening sentence, below are four possible suggestions.

"The most exciting moment of my vacation was ....

"I couldn't believe my eyes, while, on my vacation, I saw......

"My summer vacation sure changed my mind not to become a farmer the day................

"On the second night while camping under the stars, the storm ....

The best stories, one from the girls and one from the boys will be published in one of the issues following the deadline and a prize sent to both winners.

The deadline for mailing will be August 31st, 1963.

Send your story, along with your name, age, address, and boy or girl, to Christian Courier, Box 312, Station B, Hamilton, Ont., and please write "Holiday Story" in the bottom left hand corner of the envelope.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

Solution of the June Problems

No. 66 (Chicco). 1. N-K3, thr. 2. Q-Q2 mate. This quite regular problem made a few victims, mainly because the persons involved forgot to indicate the threat. I have to be strict in this respect for you should know the rules (see leaflet).

No. 67 (Position) 1. Q-R8 ch, K-R2 (forced); 2. Q-KR8 ch, N x Q (forced); 3. R-N7. Interesting, but not too difficult.

No. 68 (Mann). This is a sort of tempo-problem. White tries to reach the same position by moving around the Queen, so that after three moves Black has to play. 1. Q-QR8!
A. 1 —, K-K3 or 4; 2. Q-KR8 ch, K-N4; 3. Q-R1 (same position again), K-B4 or P-B4; 4. Q-Q5 mate or Q-R4 mate.
B. 1 — , P-B4; 2. Q-Q8 ch, K-R3 or 4; 3. Q-KR8 ch, K-N4; 4. Q-R4 mate.

No. 69 (Loyd). 1. Q-QR1 ch!! Surprise! 1. —, K x Q; 2. N x R!, B-R7 (forced); 3. N x P mate.
1. —, K-N6; 2. Q-B3 ch, K-R5 or R7; 3. Q x 3 mate or N x R mate.

Special Problem

Author: J. Koers

Black: 8 pieces

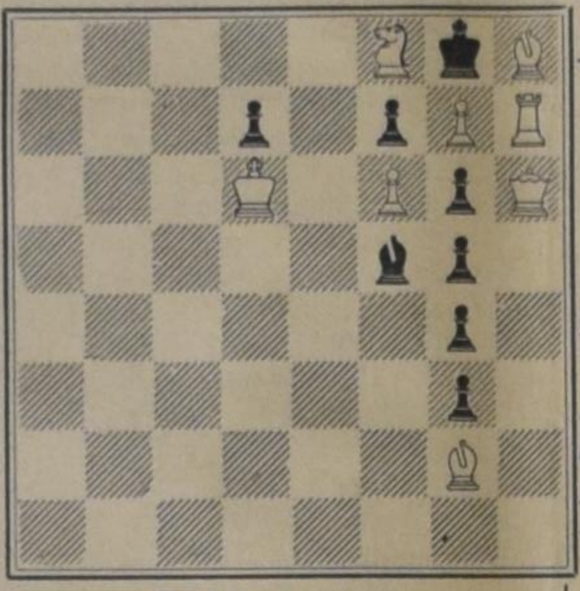

White: 8 pieces

White to play and mate in 4 moves.

This time I wish to discuss a special problem. We discover that white has too much material. Without the white Rook at R7, mate by the Queen would be possible in only one move. The question in this problem therefore is, whether or not the Rook could be removed. Let us try: 1. Q x PN5, followed by 2. R-R1, 3. Q-R6 and 4. Q-R7 mate. However, if Black keeps the Bishop on the diagonal KR2-QB8, he can answer 3. —, PN3-4, and square R2 is safely covered. We have to look for another possibility, and there is only one, namely 1. Q-R1! This is indeed the right key-move. But now Black can do different things. I shall leave it up to you to find out how this problem should be solved. Try to complete the following variations:

a. 1. Q-R1, B-N8, B7 or Q6; 2. ?
b. 1. —, B-K5; 2. ?
c. 1. —, B-K3; 2. ?

Notice, this problem has no bearing on the ladder-game. I give it only for your entertainment in the holidays.

Correction May-Ladder

Mr. G. Bloemendal has 2 points for No. 63 instead of 0 as was indicated. His total now is 44.

S.W.I.M. in Vernon B.C.

The Vernon Christian Reformed Church was the scene of active evangelism due to a number of volunteer workers who donated six weeks of their time to be instructed in the work of evangelism and to put theory into practice. The South West B.C. Young Calvinist League sponsored the project by recruting volunteers and by collecting funds to make this evangelistic endeavour possible. Later in the season the Northern Alberta League contributed by means of sending two evangelism workers whose expenses were borne by the sending league. During the first two weeks of training the volunteers received lectures on a variety of subjects: Mormonism, Arminianism, Roman Catholicism, Russellism, Public Speaking, Reformed Evangelism, etc. And during the afternoon and evenings calls were made in the community and the local hospital. The next two weeks of training were devoted to the Daily Vacation Bible School, which was directed to a great extent to the unchurched neighborhood. Many children (an average of 70 a day, among which Chinese and Japanese) attended. The last two weeks were used to make further contact with the fathers and mothers of the Daily Vacation Bible School children, and to do the general follow-up work.

From left to right seated: Miss Bini Buikema (Vancouver, B.C.), Miss Grace Rusticus (Langley, B.C.), Mrs. P. Van Katwijk (Grand Rapids, Mich.) and Mr. Peter L. Van Katwijk (Calvin Seminary student at Grand Rapids, Mich.). Standing left to right: Miss Audrey Vander Hoek (Richmond, B.C.), Rev. S. Kistemaker (Vernon, B.C.) and Miss Della Visser (Agassiz, B.C.). Not pictured are Miss Corry Rietveld and Miss Helen Vander Sluys, both of Edmonton.

Confidentially Speaking

Dear Con and Ad,

I am nineteen years of age and would like to correspond with a boy of the same age or older. Preferably one who attends the Chr. Ref. Church. A snapshot will be appreciated.

Violet

Anyone interested may write to "Violet", % Con and Ad, Christian Courier, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

We are most willing to help find "pen-pals", but would encourage the correspondents to be a little more generous with the information about themselves. A boy who would be interested in writing "Violet" for instance, may want to know whether she lives in the city or in the country, whether she is found of music of reading, sports, etc. A common ground of interest is always a great help in starting a correspondence.

Con Fidential.
Ad. Viser

In search of a name

This department needs a name. A name that will express its idea and purpose. We should find a name as soon as we can, else the nameless child will be several months old before being christened.

Our problem would be much greater if we already had a name, but not a set idea and purpose. Then the name would be a fixed label on an unfixed and changeable cargo. Fortunately this is not the case.

The idea behind this monthly department in the Christian Courier is to promote the objectives of the Association for Reformed Scientific Studies, namely, to undertake Scripturally directed learning on the university level and eventually to establish a Christian University. The purpose of this paper is to awaken the Christian Community to the challenge of the hour and become one in mind and spirit in promoting higher Christian education. This is necessary for God's people to fulfill effectively their service of the Lord in this world. The Educational Creed of the ARSS states "that the diligent pursuit of theoretical thought in a community of scholars is essential to the obedient and thankful response of God's people to the cultural mandate." A chief reason for printing this paper is to bring home to God's people the message that they desperately need an agency to engage in Christian university education so that they can serve the Lord as they should. They need the Association.

The Asociation also needs God's people. Therefore we shall report regularly on the activities of our Association. The issues that follow the meetings of the Trustees and the annual meeting of Members will contain reports of these meetings. Important proposals and plans will be set forth and explained. An example of this was given in the July issue. We hope to report on the August meeting in September. This is promotion through publicity.

Therefore too, in order to truly promote the idea and purpose of the Association, we shall use this department to assist Chapters, local study groups and church societies to engage in a study of the principle of Christian learning and to grapple with the basic issues facing present day society. We hope in the October or November issue to devote the entire space to a study outline based on a series of study conferences lectures. In this way we shall undertake in a small way the learning that is Scripturally directed.

It appears therefore that our purpose is twofold: (1) to promote by informing and publicizing, (2) to promote by instruction through study outlines and materials.

We welcome the suggestions of the members and associate members to help us carry out this plan. We invite them to suggest a name for this department which will express in exact and pithy words the idea and purpose we have set forth. The suggestions should be sent to the editor, Paul G. Schrotenboer, 139 Geneva St. S., St. Catharines, Ontario.

A.R.S.S. LECTURE TOURS

As well as organizing the annual Study conferences in Unionville and Banff, the A.R.S.S. sponsors an annual speaking tour of an eminent Reformed lecturer. This year there will be two such tours.

Dr. F. H. Von Meyenfeldt, pastor of the "Gereformeerde Kerk" in Hilversum (The Netherlands), one of the conference speakers, has been invited to conduct one of the tours.

Dr. Von Meyenfeldt is a well known speaker and author in The Netherlands. **Christelijke Levenswandel** and **Kerkelijk vooruitzicht** are two of his books.

Dr. Von Meyenfeldt is scheduled to speak according to the following plan:

August 27—29:
First Unionville Conference
August 30—September 2:
Banff Conference
September 3, 4, 5 and 6:
Various places in Alberta
September 7:
Students at the University of British Columbia
September 9:
Vancouver Island, B.C.
September 10:
Rally in Vancouver, B.C.
September 11:
Smithers, B.C.
September 12:
Vancouver, B.C.
September 16:
Winnipeg, Man.
September 17:
Lakehead (Fort William and Port Arthur)
September 18—23:
Various colleges in U.S.A. (e.g., Calvin College, Westminster Seminary)
September 24:
Essex, Ont.
September 25:
Woodstock, Ont.
September 26:
Toronto, Ont.
September 27—29:
Second Unionville Conference.

The topics Dr. Von Meyenfeldt has chosen to speak on during the tour are:
"The Kingdom of God"
"Christian Liberty"
"Church and World"
"Christian Perspective"
(He will speak in the English as well as in the Dutch language.)

In **Eastern Canada**, the A.R.S.S., in cooperation with the Christian Labour Association of Canada, is also organizing a speaking tour for Prof. Dr. S. P. Zuidema of the Free University of Amsterdam.

Prof. Zuidema, an excellent speaker and author, wellknown to many of our readers for his sound, Reformed emphasis will speak (in Dutch) on the topic: "Gods Woord Buiten Spel" at the following meetings:

September 2 — Toronto
„ 3 — Burlington
„ 4 — St. Catharines
„ 5 — Belleville
„ 9 — Sarnia
„ 10 — Chatham
„ 11 — London
„ 12 — Brampton
„ 16 — Bowmanville
„ 17 — Brantford
„ 18 — Barrie
„ 19 — Hamilton
„ 20 — Peterborough

We are confident that you will reserve one of these dates in order to attend the meeting in your district. These annual speaking tours need no further recommendation. They have been proven to be of importance in confronting our people with the aims and objectives of the A.R.S.S. and our task as Christians in this world.

What is the ultimate aim of our Movement? Nothing more and nothing less than A CHRISTIAN UNIVERSITY FOR THE AMERICAN CONTINENT.

The purpose of the tours and conferences is to again remind all truly reformed people that an institute of Higher Learning — A Christian Uinversity — is needed in order to lead God's people on in this continent, so that His Name may be glorified in all spheres of life.

May God use the speakers to this end, may He bless them and us and prepare us for His work so that His strength may be fulfilled in our weakness.

P. Speelman.

ADDRESS AT THE GENERAL MEETING OF THE ASSOCIATION FOR HIGHER EDUCATION ON THE REFORMED FOUNDATION

on Thursday, July 4th, 1963 in "Musis Sacrum" at Arnhem, The Netherlands

Mr. H. M. Oldenhof, President of the Association which established and maintains the Free University in Amsterdam, was very willing to give me the opportunty to say a few words about the Association for Reformed Scientific Studies at the Annual V.U.-Rally, which was held in Arnhem in "Musis Sacrum" this year. I addressed the meeting in the Dutch language and am very glad to give the following report of what I said for the "Quarterly" of our Association:

Mr. President, Ladies and Gentlemen,
Friends of the Free University:

I consider it to be a special privilege to be able to attend this annual Rally of the Free University after I have been away from my former fatherland for more than eight years. It is very nice to meet so many of the old friends again. I also welcome the opportunity to congratulate you, on behalf of the ARSS, with this anniversary of the Free University. It is quite customary to compare kindred movements as the Association for Higher Education on Reformed Principles in the Netherlands and the Association for Reformed Scientific Studies in the New World with the relationship between mother and daughter. Whereas, however, the Free Unversity has celebrated its 80th birthday already and the ARSS is still very young, I have more the idea that I am speaking as a grandson to his grandfather. I like to tell my "grandfather" that we in Canada and the U.S.A. rejoice when we hear the story of the tremendous growth and expansion of the Free University. We have some difficulty not to become jealous as we see all the new buildings you were able to erect during these last years in which you will provide room for your more than 100 professors and more than 3500 students to fulfil their academic task.

We, in Canada and the U.S.A., face hard battles with our ARSS in almost every aspect of the scientific enterprise. You know probably that we have no subsidy from the state for any of our Christian schools; neither for the elementary schools, nor for the highschools and we cannot expect any financial assistance for our University either.

But an even more important aspect is, that we as Reformed people form only a very small minority of the population in the new world. I would like to describe this new world to you as, **first of all**, a land which lies fallow to the Reformed world and life view. The Calvinism the New World knows, is not that of the Netherlands. It is obscured by decline, misunderstandings and charicature. It is for this reason that the ARSS could not just present itself as being dedicated to the promotion of the Reformed principles, but we had to spell them out, as you may see from the educational creed, which is part of our constitution.

In the second place, I would call my country a hungry land. There are in the New World all kinds of movements — and let me in this connection mention by way of example only the school of Richard Niebuhr with Martin Marty as one of its brightest disciples — which deeply and convincingly criticize church and society in the New World, but do not seem to be able to offer a cure for the maladies from which they know we are suffering. Many are ready to turn away from the old individualistic optimism to a hopeless pessimism, which curses its own freedom. Only a few days ago I heard an American Professor describe life as being absurdity and I can still hear the terrified voice of the girl student asking: "Is this all you have to offer us, Professor?" This is one of the reasons why I believe that the New World is hungry for the kind of instruction we could give at a truly Reformed Free University.

When Kuyper began the Free University in 1880 he confessed that this university was embarrassed with its name up to the bushing point, but we in the ARSS do not even dare to think of a university as yet. We will be very happy if in the near future we will be able to begin with a scientific institute which will have three scholars as its staff.

I did not come to the Netherlands to ask you for financial support in the tremendous task we have taken upon us. I would like to ask all of you to pray for us for wisdom and strength. However, I would like to make one additional request to the Board of Directors of the Free University, namely, that you would give very serious consideration to any request of the ARSS to loan us a professor for some time. We might at certain times need some of your men very much in the development of our program.

In conclusion I would like to wish the Free University God's blessing for its great task in order that this university be a blessing not only for the Netherlands, but for our world today.

Dr. R. Kooistra.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Peers, Alta., Cand. D. Kwantes.

te Vancouver I, B.C., Rev. J. A. Botting van Holland, Mich.

te Hamilton I, Ont., A. Brink te Grand Rapids (Burton Heights), Mich.

Aangenomen

naar Blenheim, Ont., Cand. A. A. Van Geest, die bedankte voor Chilliwack en Agassiz, B.C.

Bedankt

voor Vancouver I, B.C., R. J. Venema van New Zealand.

voor Fruitland, Ont., J. Geuzebroek te Barrie, Ont.

REFORMED CHURCH

Bedankt

voor Vancouver, B.C., Rev. K. Hanhart van London, Ont.

voor Stoney Creek, Ont., Rev. H. Zegerius van Portage, Mich.

CAN. REF CHURCHES

Aangenomen

naar Brampton, Ont., D. De Jong te Middelstum, Nederland.

Ds. J. C. BRUSSAARD †

Naar wij in "Kerknieuws" lazen is in de ouderdom van 79 jaar te Oegstgeest, Nederland, overleden ds. J. C. Brussaard, die als predikant van radio-Bloemendaal tal van jaren in Nederland een alom bekende persoonlijkheid was.

Enkele maanden geleden kreeg Ds. Brussaard een ongeluk bij het oversteken van de weg. Naar het scheen liep het goed af, maar blijkbaar is Ds. Brussaard de schok niet meer te boven gekomen.

Radio-Bloemendaal was over het gehele land bekend en velen hebben 's Zondags Ds. Brussaard kunnen beluisteren. In 1943 hield Ds. Brussaard echter een preek, waaraan de Duitsers aanstoot namen, met gevolg dat de zender werd afgebroken en de onderdelen werden geroofd. Na de oorlog is de zender echter weer opgebouwd.

Ds. Brussaard was een geliefd prediker, die eveneens veel heeft geschreven. Hij was ridder in de orde van Oranje-Nassau. Overeenkomstig zijn wens, heeft de begrafenis in alle stilte plaats gehad op de begraafplaats te Bloemendaal.

EEN NIEUWE GEMEENTE IN OSHAWA

In het westen van Klassis Eastern Ontario of the Christian Reformed Church liggen twee grote gemeenten vlak bij elkaar, de Rehoboth Church of Bowmanville en de Hebron Church of Oshawa.

In februari 1954 werd de Hebron Church als een dochterkerk van de Bowmanville Church geïnstitueerd. Reeds enkele jaren werd gevoeld dat beide gemeenten eigenlijk te groot waren om elk door één predikant goed te worden bewerkt, vooral omdat beide gemeenten erg uitgestrekt zijn, en elke Zondag drie diensten houden, twee Engelse en een Nederlandse.

De kerkeraden werkten samen en benoemden voor arbeid in beide kerken een "middler student". Van 1961—62 was dat Mr. Clarence Bisschop, nu theol. kand. en beroepen predikant, en van 1962 tot op heden is het Mr. Herman Salomons, die in september weer aan ons Calvin Seminary gaat studeren.

De kerkeraden achtten de tijd gekomen om de samenwerking te beëindigen en op andere wijze het probleem van deze grote gemeenten op te lossen. In Bowmanville beriep men een tweede predikant. In Oshawa kwam een ander voorstel ter tafel. Er werd op de gemeentevergadering van 1 juni 1963 met grote meerderheid gestemd voor het voorstel van de kerkeraad om de gemeente op te splitsen in twee behoorlijke gemeenten.

Er zou dan een nieuwe gemeente gesticht worden waartoe de gezinnen in en ten oosten van de stad Oshawa zouden behoren. Dat waren bij elkaar 97 gezinnen en 11 individuele personen. Op Donderdag 27 juni 1963 werd deze nieuwe gemeente georganiseerd door een door de Klassis voor dat doel benoemde kommissie. Zeven ouderlingen en drie diakenen werden gekozen. Een korte eredienst werd gehouden waarin Rev. J. C. Verbrugge voorging en Gods Woord bediende uit Psalm 115 : 14.

Daar het onmogelijk was op diezelfde avond de gekozen ambtsdragers te bevestigen, werd de bevestiging uitgesteld tot Zondag 7 juli, in een speciale dienst onder leiding van de klassicale kommissie.

De nieuwe kerkeraad vergaderde onder leiding van de konsulent, Rev. J. Van Harmelen. Als vice-president werd gekozen Mr. G. J. Witvoet, en als clerk Mr. P. Teeninga, terwijl Mr. H. Smits benoemd werd tot treasurer.

Aan de kerkeraad werden verschillende namen voorgelegd voor de nieuwe gemeente. Uit deze werden twee namen door de kerkeraad gekozen. De gemeente koos uit de twee namen de naam Zion. Naast de Hebron Church hebben we dus nu de Zion Church in Oshawa.

Het beroepingswerk werd terstond ter hand genomen. Kommissies werden benoemd om allerlei zaken: pastorie, budget etc. te behartigen.

De Hebron Church telt momenteel nog 120 gezinnen, en is verheugd over de grote dochter die meteen al zelfstandig is. Een uitgewerkt kontrakt tussen beide gemeenten, die voorlopig nog hetzelfde kerkgebouw gebruiken, werd door beide kerkeraden en gemeenten aangenomen. Voorlopig zorgen Hebron en Zion elk voor één dienst per zondag, terwijl men gemeenschappelijke verantwoordelijkheid heeft voor de Nederlandse dienst om half vijf. Zodra Zion een eigen predikant heeft zullen vier diensten worden gehouden in hetzelfde kerkgebouw totdat Zion haar eigen kerkgebouw heeft aan de Harmony Road of op een andere plaats in Oshawa.

Moge de Here beide kerken in Oshawa en omgeving rijk zegenen.

CHURCH SERVICES AT MIDLAND, ONT.

Special Summer Services will be held in Midland, Ontario, under the auspices of the First Chr. Ref. Church of Orillia. They will be held in the Calvary Baptist Church of Midland at 3.30 p.m. of every Sunday from July 14 through Sept. 1, al in the English language. Tourists, visitors and vacationers in the area are urged to attend.

Ministers vacationing in this neighbourhood are hereby kindly requested to help out with the preaching. For further information write: E. Gritter, 107 Emily St., Orillia, or phone 325-1088.

REIZEN betekent GLOBETROTTER

Globetrotter Travel Service Ltd.

Uw Nederlands georienteerde Reisbureau met Nederlands sprekend personeel in WEST CANADA /USA

MAAK NU UW PLANNEN VOOR EEN BEZOEK AAN NEDERLAND

SPECIALE, GOEDKOPE REIZEN

Bel, schrijf of kom binnen.
537 West Georgia Street
(betw. Seymour & Richards)
Tel. MU 4-1191
's Avonds HE 1-8980
VANCOUVER, B.C.
Collect calls van buiten Vancouver worden geaccepteerd.

In Smithers, B.C. contact J. A. Kinderdijk, 16 N. 1st Ave. Tel. 847-9838,

In Prince George, B.C. contact A. Dekker, 1756-8th Ave. Tel. LO 4-9605.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop

Grote voorraad
HOLLANDSE en ENGELSE
GRAMMOFOONPLATEN,
Bijbels,
Psalmboeken,
Kinderbijbels
Leesboeken,
Studieboeken.

1058 MAIN STREET W.
HAMILTON (ONT.)
Tel. JA 8-1932

Consistories.

Does the income of your Church stay below your budget?

More generous giving deepens the spiritual life of the congregation.

ORDER AND DISTRIBUTE

OUR FINANCIAL CONTRIBUTIONS TO CHRIST'S CHURCH AND KINGDOM

by A. DE JAGER,

Minister of the Gospel.

35 pages — Price 40¢ per copy only.

ORDER FROM:

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

BOX 312 STATION B HAMILTON, ONT.

PLAN VOOR BERGING VAN DE ATOOMDUIKBOOT "THRESHER"

De afschuwelijke ramp met de Amerikaanse atoomduikboot "Thresher" — waarbij in April van dit jaar 129 mensen de dood vonden — is nog steeds een groot probleem voor de Amerikaanse marine. Het wrak moet t.z.t. boven water gebracht worden wil men de oorzaak van de ramp ontdekken. In verband met de andere atoomduikboten die Amerika in dienst heeft is dit vinden van de oorzaak een bittere noodzaak. Voorts was de "Thresher" een van de topschepen van de Amerikaanse marine en aan boord bevonden zich verschillende geheime instrumenten. Het wrak ligt ruim 350 km uit de Amerikaanse kust. Russische belangstelling voor het wrak bijft daarom altijd mogelijk. Het wrak moet op een diepte van ca. 2500 meter liggen en dat maakt een berging bijzonder moeilijk. Er is nu een plan op tafel dat gebruik wil maken van de diepzeeduikboot "Trieste" of van de nieuwere "Aluminaut". Een van de beide diepzeeduikboten moet dan met behulp van waterstralen en boren nylondraden onder de "Thresher" brengen. Dit moet dan op verschillende plaatsen gebeuren. Is een draad onder het wrak door dan vult zich een ballon met gas en stijgt naar de oppervlakte. Bergingsvaartuigen zorgen dan dat via de nylondraad staalkabels onder het wrak komen en op deze wijze zou men dan langzaam het wrak van de atoomduikboot naar boven kunnen hijsen.

Dan zal men weten of er aan een duikboot die 45 miljoen dollar kostte iets haperde.

PLAN VOOR BERGING ATOOMDUIKBOOT „THRESHER"

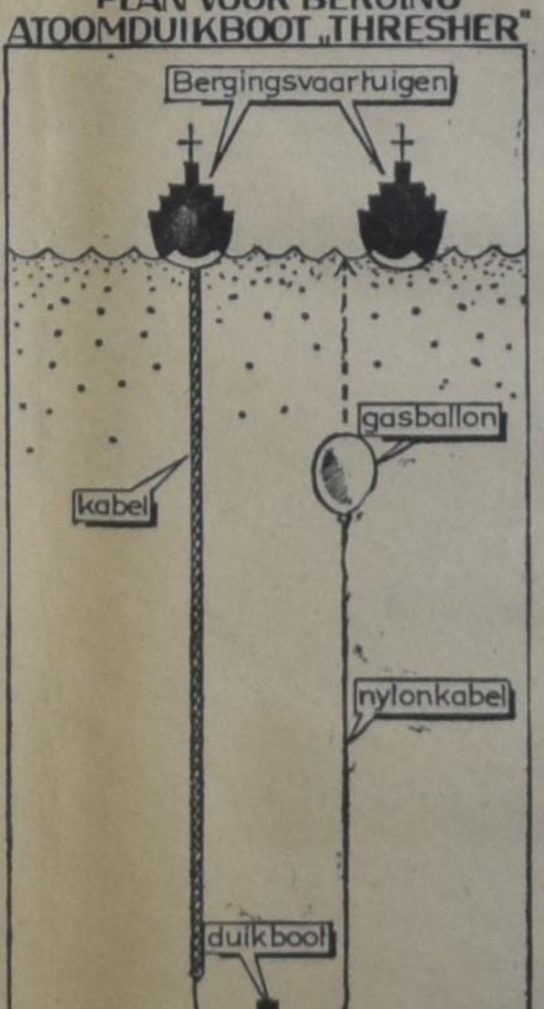

Groepsreis met de Holland-Amerika Lijn naar Nederland

Heen: 16 Aug van Montreal of Heen: 18 Nov. van Montreal
Terug: 15 Oct. v. Rotterdam. Terug: 8 Jan. v. Rotterdam.
Retourprijzen van Montreal: $ 325.50 minimum - $ 378 maximum.
Deze reizen gaan absoluut door en worden gemaakt met de Rijndam.
Voor verdere inlichtingen bel of schrijf:
ADRIAAN LIMBERTIE
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE
300 Wilson Ave. (Bathurst & 401), Downsview, Toronto, Ont.
ME 5-5661
N.B. 21-daags retour vanaf 1 October. — Montreal-Amsterdam retour KLM $ 369.00.

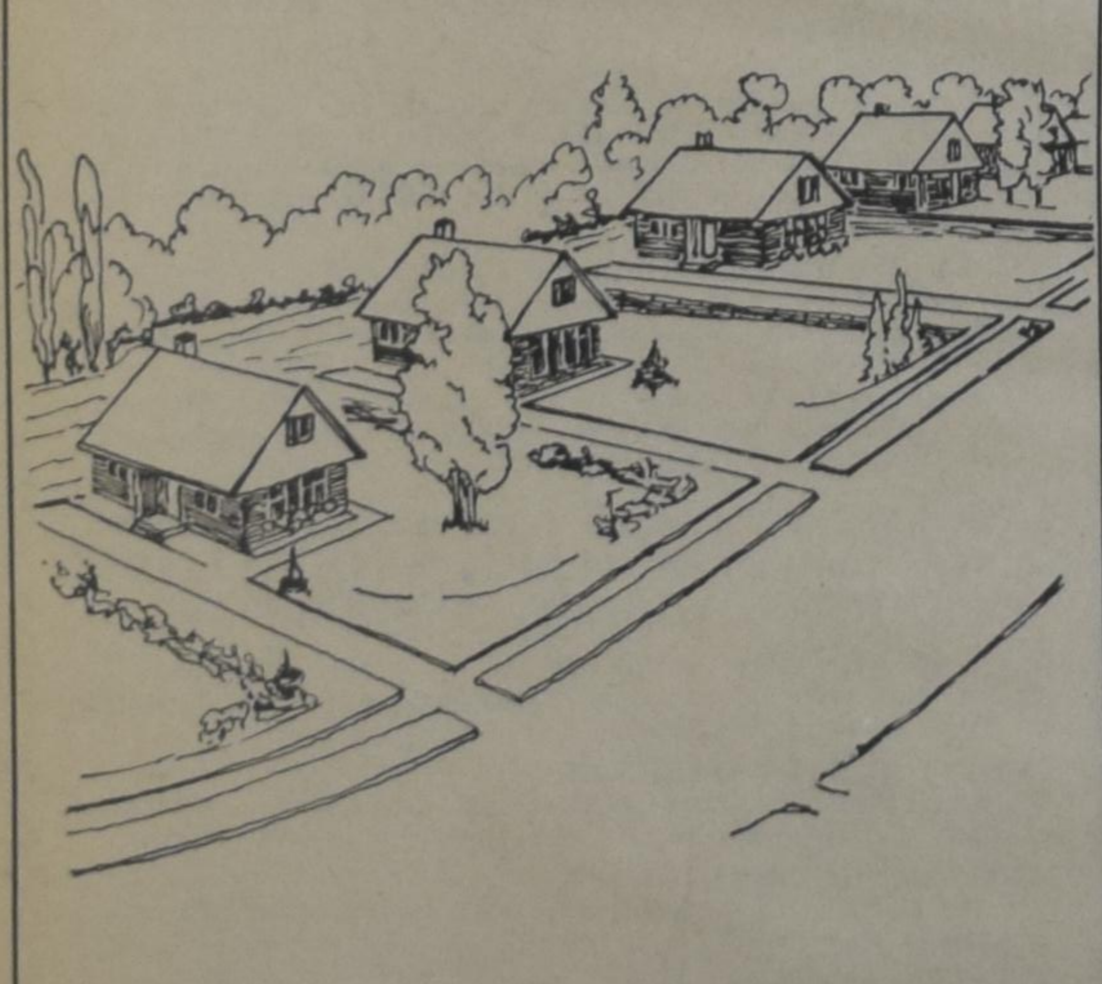

REAL ESTATE

JOHN STRUIK

ACTIVE ASSOCIATE MEMBER
TORONTO REAL ESTATE BOARD

I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE
247-3998 or 241-5205

Representing James B. Gilbert Real Estate

"Justice and Liberty" en Zondagarbeid

Het is verbazend zoveel stof er is opgewaaid over het ontslag van de concierge die weigerde onnodige zondagsarbeid te verrichten. Naar alle waarschijnlijkheid zal het wel even duren ook voor een en ander van de baan is.

Kort nadat het ontslag officieel werd, waar een vorig maal reeds over werd geschreven, verscheen een "editorial" in de Toronto Telegram over de kwestie. Erg principieel was dit "editorial" niet. Maar toch stond er in: "het is vrij verontrustend dat het schoolbestuur verwikkeld is geraakt in een geval betreffende handhaving van de zondagsrust", en drong het er verder bij de Board of Education op aan de zaak in der minne te schikken.

Als wij op een ander krantenbericht kunnen afgaan, was er tenminste één gemeenteraadslid die niet bevreesd was het zijne te zeggen. Councillor Murray Chusid van North York kunnen we aanhalen als gezegd hebbende: "Ik vind dat Mr. Knevel een gegronde klacht heeft, hij mag niet gedwongen worden op Zondag te werken — het schoolbestuur moet leren godsdienstige overtuigingen te respecteren". Nog krasser drukte Mr. Chusid het uit toen hij zei: "Onder de omstandigheden had het schoolbestuur geen recht — wettelijk of moreel — om de man te ontslaan". Mr. Chusid, tussen twee haakjes, is advocaat van beroep.

Maandag 22 Juli, 1963 zou ons Committee de gelegenheid krijgen voor de Board of Education te verschijnen teneinde het Christelijk standpunt ten aanzien van de Zondag uiteen te zetten. Een schriftelijk verzoek om te mogen verschijnen werd goedgekeurd, en ons Committee werd verzocht om 8 uur 's avonds aanwezig te zijn.

Op verzoek van de Board of Education zonden wij tevoren een afschrift van de aanbieding aan hen toe, en na wat vijven en zessen werd ons gezegd dat de aanbieding onveranderd zou worden aanvaard. Onveranderd, omdat de Board of Education er aanstoot aan nam, dat onze aanbieding uiteraard verwees naar het ontslag van Mr. Knevel, en na een korte doch duidelijke uiteenzetting over zondagsheiliging er uiteraard bij de Board of Education op aandrong, Mr. Knevel wel in dienst te nemen en het gebeurde ongedaan te maken. Kennelijk had men liever geheel geen verwijzing naar het gebeurde op papier gezien. Maar toch zou het zo aanvaard worden.

Kennelijk zijn enkele leden van de Board of Education achteraf van gedachten veranderd, want de vertegenwoordigers van ons Committee, Mr. Antonides en Mr. Kuntz, kregen niet de gelegenheid de aanbieding te presenteren, noch was het mogelijk naar voren te brengen, dat deze weigering niet volgens afspraak was.

Officieel heette het dat ons Committee zich niet met een personeelsaangelegenheid behoorde in te laten, en dat de Board zich schuldig zou maken aan contractbreuk indien wij op enigerlei wijze verwezen naar de voormalige employé.

Het oordeel van de advocaat van ons Committee over deze reden was vrij kort. "Nonsens", was zijn enig commentaar.

Toch staat de deur nog wel open. Over een paar weken kunnen wij verschijnen, mits onze aanbieding maar algemeen blijft, en dat is prima. Het gaat ons over zondagsarbeid, 't heiligen van de sabbatdag, niet om een individu. Al probeert men een openbaar gesprek hierover op de lange baan te schuiven, toch moeten wij op dit gesprek blijven aandringen.

Intussen tracht Mr. Knevel de zaak via de "grievance procedure" geregeld te krijgen, ondanks het feit dat de bond er niets aan wil doen, en ondanks het feit dat eerdere uitspraken van Mr. Knevel's voormalige superieuren op geen enkel punt op de kwestie zondagsarbeid zijn ingegaan, doch in een kringetje ronddraaien met algemeenheden over rechten van de bedrijfsleiding, enz., enz. Het zal belangwekkend zijn te zien wat hieraan verder in samenwerking met de Lord's Day Alliance gedaan kan worden.

Evenals de vorige maal volgt de pers de ontwikkelingen op de voet. De gang van zaken op 22 Juli werd op niet onprettige wijze verslagen. Zoals reeds eerder bleek, kan zelfs enigszins gesproken worden van een sympathiek gehoor, wat alles alleen maar ten goede kan komen. De verwachting is dat verdere ontwikkelingen binnen een week of twee zullen plaatsvinden.

Eindelijk kan ook nog worden vermeld dat ons Committee de gelegenheid van het verschijnen van het zogenaamde Norris rapport over de onlusten en de corruptie bij de scheepvaart op de grote meren heeft aangegrepen, om elk lid van het parlement een afschrift van ons adres aan de Norris Commissie toe te zenden. Dit is het adres dat op 11 Maart j.l. door ons Committee en de C.L.A.C. in Ottawa werd aangeboden. Reeds eerder hadden verschillende parlementsleden hun belangstelling in, en in sommige gevallen zelfs hun instemming met onze aanbieding kenbaar gemaakt.

Helpt U ons ook in dit werk?

The Comittee for Justice
and Liberty,
P.O. Box 151,
Rexdale, Ont.

DE VELDHUIS-STAMBOOM

Vanuit Nederland ontvingen wij een brief van Mr. A. Veldhuis, Logtenbergweg 14 te Vaassen (Gld.), waarin wordt gevraagd naar de namen en adressen van diegenen, die Veldhuis heten of aan die naam geparenteerd zijn. volgens de briefschrijver moeten deze personen vooral in Ontario, Alberta en in de omgeving van Grand Rapids wonen.

Een ieder, die de briefschrijver met inlichtingen van dienst kan zijn, gelieve aan bovengenoemd adres te schrijven.

Association for Reformed Scientific Studies

Sponsors Speaking Tours

Dr. F. VON MEYENFELDT
speaks in the following communities:
August 27—29 First Unionville Conference; August 30—September 2 Banff Conference; September 3, 4, 5 and 6 Various places in Alberta; September 7 University of Br. Columbia; Sept. 9 Vancouver Island; September 10 Rally in Vancouver; Sept. 11 Smithers (B.C.); Sept. 12 Vancouver (B.C.; Sept. 16 Winnipeg (Man.); Sept. 17 Fort William/Port Arthur; Sept. 18—23 Various colleges in the U.S.A.; Sept. 24 Essex, Ont.; Sept. 25 Woodstock, Ont.; Sept. 26 Toronto, Ont.; Sept. 27—29 Second Unionville Conference.
His topics are: "The Kingdom of God" - "Church and World" - "Christian Liberty" - "Christian Perspective".

Prof. Dr. S. U. ZUIDEMA
(sponsored by
A.R.S.S. and Christian Labour Association of Canada)
This well-known Professor will speak on the topic "Gods Woord buiten spel?" in the following communities:
September 2 Toronto; September 3 Burlington; September 4 St. Catharines; September 5 Belleville; September 9 Sarnia; September 10 Chatham; September 11 London; Septeber 12 Brampton; September 16 Bowmanville; September 17 Brantford; September 18 Barrie; Sept. 19 Hamilton; Sept. 20 Peterboro.
ATTEND THESE PUBLIC MEETINGS IN YOUR DISTRICT!

KOOPMANSGEEST?

WILT U EIGEN BAAS ZIJN EN EEN EIGEN ZAAK VAN U ZELF?

In enkele districten bestaat de mogelijkheid voor een flink persoon met handelsgeest en wat geld om een eigen business te beginnen in hollandse artikelen (textiel).

Bent U geinteresseerd, schrijf dan aan:

JAN KOK

5250 Yonge Street — Willowdale, Ontario

WIN ABONNEES VOOR "CALVINIST-CONTACT"

Mannenpraat

SYNODE INDRUKKEN

De Synode van de Christian Reformed Church is nu al weer even achter de rug en verschillende predikanten hebben daar al iets over geschreven. Uit wat er geschreven is krijgt men niet de indruk, dat het spannende vergaderingen zijn geweest, maar dit wil natuurlijk niet zeggen, dat het overbodig zou zijn om er een zekere nabetrachting over te houden.

Mr. C. Overgaauw, die als ouderling de classis Chatham van de Chr. Ref. Church vertegenwoordigde, wil ons iets vertellen over zijn belevenissen als ouderling. Het was niet de eerste keer, dat Mr. Overgaauw de Synode bijwoonde.

Hier volgt het verslag van Mr. Overgaauw:

Op een zomeravond een praatje te maken met mannen of vrouwen is niet moeilijk. Meestal verloopt het gesprek nogal vlot. Het maakt natuurlijk wel enig verschil waarover het gesprek loopt. En ook scheelt het nog wel met wie dat gesprek gevoerd wordt. Niet ieder is geïnteresseerd in dezelfde dingen. Praat men in de zomer met een farmer over de stand van het gewas, dan kan men verzekerd zijn van een vlot gesprek. Het is vast en zeker geen gesprek waarin grote tussenpozen voorkomen. Terwijl het ook mogelijk is, dat wanneer men met diezelfde farmer een gesprek zou aanknopen waarin meer de geestelijke belangen het onderwerp van gesprek vormen, het helemaal niet wil. Het gesprek loopt spoedig dood op de ongeïntersseerdheid van de man. Het kan ook onkunde zijn, waardoor het gesprek niet goed op gang kan komen. Het ligt er maar aan of er bij de gesprekspartner belangstelling en kennis aanwezig is over hetgeen waarover men spreken wil.

En daarom vind ik het wel een beetje moeilijk om nu in de zomer met de lezers van deze rubriek een gesprek aan te knopen, waarvan ik niet weet of ze wel geïnteresseerd zijn in wat ik zeggen wil.

Het is nu eenmaal niet te ontkennen, dat in de zomer de belangstelling bij de meesten wat anders ligt dan in de winter. Men kan zeggen, dat dit eigenlijk niet zo moest zijn, en dat het eigenlijk geen verschil mag maken, of het nu zomer is of winter, toch geloof ik niettemin dat het zo is.

Er zijn in de zomer vrijwel geen vergaderingen. Ik denk dat er in de zomer ook minder gelezen wordt. Velen zijn met vacantie of hebben vacantiegangers op visite.

Het weer is soms drukkend en warm en ook dat speelt een rol bij het opnemen van zware kost.

Al die dingen bij elkaar veroorzaken in de zomer een mindere belangstelling voor allerlei geestelijke vragen. Het wordt grif toegegeven dat dit eigenlijk verkeerd is, maar dat het zo is, moet dunkt me erkend worden.

Toen ik dan ook nadacht over wat ik in dit mannenpraatje eens zou bespreken, kwam ik tenslotte tot het plan om maar eens enkele indrukken weer te geven van de laatstgehouden Synode.

Niet dat ik dacht dat wat daarover reeds in C.C. verscheen, niet goed zou zijn. Integendeel, dat was heel goed. Maar ik meen, dat er nog wel enige ruimte is overgebleven voor enige ervaringen en gedachten van een gewone man. Ik had zoals u al wel begrepen hebt, het voorrecht, als gedelegeerde van onze classis op deze Synode aanwezig te zijn. Ik noemde dat een voorrecht, en ik zal ook zeggen waarom. Omdat het naar ik meen een van de beste middelen is om van meer nabij in contact te komen met ons kerkelijk leven. Een van de beste middelen om van het leven der kerk zoals het reilt en zeilt, geregeerd en bestuurd wordt meer kennis te krijgen. Zo'n kleine twee weken in Grand Rapids doet in dat opzicht heel veel.

Als men een synode voor het eerst meemaakt, doet het alles eerst wel wat vreemd aan. Maar al spoedig went dat. Alles wat mogelijk is wordt gedaan, om je op je gemak te stellen. De vriendelijkheid en broederlijkheid die je daar bewezen wordt is boven alle lof verheven. Dit jaar was het, wat men wel genoemd heeft een "kalme" synode. En onder de goede leiding van Rev. W. Haverkamp werd alles in goede orde afgehandeld.

Dat woord "kalme" synode mag natuurlijk niet zo uitgelegd worden, dat het zou betekenen "minder belangrijke" synode. Elke synode heeft grote belangen te behartigen; ook deze. Niet, dat ik daarmee zeggen wil, dat alles wat op de synodetafel kwam even belangrijk was. Er waren zeker wel dingen bij die deze synode niet pijnlijk gemist zou hebben als ze er niet geweest waren. Een synode leert ook beter verstaan de zwakke plekken die er altijd in de kerk gevonden worden. Het was soms ook zo, dat wat wij dachten minder belangrijke dingen te zijn, zaken waren, die some een langdurige discusie vereisten om er een beslissing over te krijgen, en wat in ons oog zeer belangrijk was, werd soms bijna zonder bespreking aangenomen.

Ik denk aan het verzoek van Calvin College tot het aanleggen van een adreslijst van al de leden der kerk. Dat duurde nog al even voordat dit er door was.

Het verzoek om toestemming tot het bouwen ter waarde van 2 millioen dollar op de nieuwe Knollcrest Campus werd echter met weinig bespreking aangenomen.

Van veel belang is ook voor een synode de voorbereidende arbeid die de commissies van prae-advies doen. Al de synodeleden worden over 12 verschillende commissies verdeeld, die alle een bepaald deel van de te behandelen rapporten en overtures en wat er nog meer om behandeling vraagt, te verwerken krijgen. Daarover moeten die commissies dan besprekingen voeren en zo mogelijk tot een algemeen aanvaard advies komen. De synode krijgt dan die adviezen in allerlei rapporten te behandelen, en behoeft dus niet als synode al die verschillende dingen diepgaand en grondig te onderzoeken. Ze kan nu min of meer werken aan de hand van de ingekomen rapporten van deze commissies.

Dit bespaart veel tijd. Het is vooral in deze commissies dat de ouderlingen zich gemakkelijker uitspreken en zo op de gang van zaken hun invloed uitoefenen. Natuurlijk spreken in de synodevergaderingen zelf de ouderlingen ook wel, maar op die commissievergaderingen voelen ze zich wat vrijer, omdat de kring kleiner is.

Sommige predikanten kunnen fijn debatteren. Met genoegen kan men daar naar luisteren. Met genoegen luisteren betekent echter niet altijd: met instemming. Je hebt soms over bepaalde dingen je eigen mening en als je dan iemand, hetzij een predikant of een ouderling daarover hoort spreken, al doet hij het nog zo fijn, denk je toch ook wel eens: "je zegt het wel fijn, maar ik ben het toch niet met je eens." Toch verander je soms wel van mening door een discussie, en ook word je in je eigen mening door een discussie meermalen versterkt. Dat is het mooie van een bespreking. Alles bij elkaar is het aanwezig zijn bij een synode een goed cursus in allerlei kerkelijke vraagstukken. Het is waar, je krijgt in die 10 dagen heel wat te verwerken. En het is wel eens wat rommelig in je hoofd. Je hebt er ook wel eens wat pijn in. Maar dat hindert niet, dat gaat wel weer over. Het is die moeite wel waard. Je komt door het bijwonen van een synode veel dichter bij de kerk te staan. Je weet meer van haar arbeid, je komt meer onder de indruk van de geweldige betekenis van de kerk. Je zit daar meer als een leger op mars. Haar wereldwijde taak heb je dan meer van nabij gezien. Je beseft dan meer en dieper dat de opdracht van de Koning van de kerk: "Gaat dan heen, onderwijst alle volken, predik het Evangelie en leert hen onderhouden alles wat ik u geboden heb" toch aanvaard wordt en uitgevoerd. Niet dat men om dat alles te zien persé eerst naar een synode moet zijn geweest. Maar het krijgt daardoor wel meer vat op je. Je hebt er over mee te beslissen, je moet er je stem over uitbrengen. Daardoor komt het alles veel dichter bij je, en voel je jezelf er meer bij betrokken. En na afloop van de synode voel je je rijk en gelukkig dat je dit alles hebt mogen meemaken.

En als je me zou vragen: weet je nu alles nog wat daar besproken en besloten is? dan zeg ik nee, dan zou ik eerst al de raporten weer eens moeten nakijken.

Maar toch, al heb je het druk en al is het zeker geen vacantietijd, het is prachtig om dit mee te maken. Trouwens, het is kerkwerk en dat is altijd leerzaam en mooi. En dat werk moet altijd doorgaan, zomer en winter.

Alle inzendingen voor deze rubriek te zenden aan: Mr. T. Schinkel, R.R. 1, Amherstburg, Ont.

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

HYGIENE op de Boerderij

Ondanks de vele nieuwe hulpmiddelen voor hygiene, blijft Gillett's Lye nog steeds verreweg het meest doeltreffende en economische, enkelvoudige schoonmaak- en hygienemiddel voor algemeen gebruik op de boerderij. Twee eetlepels Gillett's Lye op een gallon water verschaft U een reinigingsoplossing die vuil en smeer aantast, vele ziektekiemen en smetstoffen doodt, daarbij oppervlakten vlekvrij en hygienisch latend. Desalniettemin kost het U slechts enkele centen. Dit is slechts een der vele dozijnen wijzen waarop U werk, geld en tijd kunt besparen met Gillett's Lye. Zij zijn allemaal opgenomen in een GRATIS gezaghebbend boekwerkje, bevattende 60 bladzijden. Om een gratis exemplaar te verkrijgen gelieve men te schrijven aan: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke St. W., Montreal.

Gaat U naar Holland?

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF
43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

Alle goede dingen in drieën

- De Nederlanden van 1845
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's oudste verzekeringsmaatschappij)

Bij deze 3
bent U voor **al Uw Verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. 924-7311

WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD ! !
Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen? Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

IVOROL
maakt sneeuwwitjes van Uw tanden.
Eenmaal gekend Danig verwend

Imp. VAN's IMPORTING
P.O. Box 826, Hamilton, Ont.
Tel. NE 4-8614

LIGA
Krachtige Kost voor het Kind!
LIGA! Let op de échte!

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

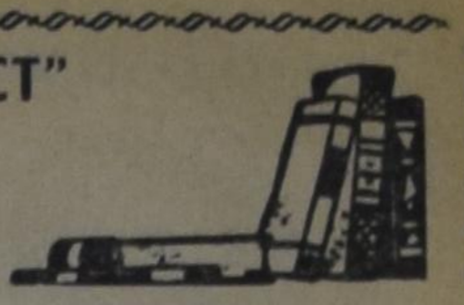

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. Alle Bijbelse personen, geografische namen, alles wat betrekking heeft op de afzonderlijke Bijbelboeken, cultus en maatschappelijk leven van Oud-Israël, de in de Bijbel genoemde gebruiksvoorwerpen, dieren, planten enz. kunt U hierin vinden met een kort-en-bondige omschrijving. Een uitstekende gids door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

ROME EN DE REFORMATIE (Boeket-reeks)
De Reformatie van de 16e eeuw ligt in het grijze verleden. Daar is nu een keer, zo zeggen velen, een grote kloof tussen Rome en de Reformatie. Het is een afgesloten geheel en men hoeft over eenheid niet meer te denken. Toch moet er een poging blijven bestaan tot het voeren van een eerlijk gesprek tussn de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie. Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over dit alleszins belangrijke onderwerp.

OP DE MAN AF. (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen. In dit boekje zijn toespraken opgenomen welke Ds. Jager heeft gehouden voor de N.C.R.V. en de I:K.O.R. Het is zeer interessante literatuur.

VERLEIDENDEGEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.